

Veltui jūs statysite bažnyčias,
veltui remsite misijas, veltui stei-
site mokyklas — visi tie jūsų
darbai, visos tos jūsų pastangos
nueis niekais jei jūs nesugebėsite
vartoti apsigynimui ir užpuoli-
mui to tinkamo ginklo, kokio u-
yra gryoji ir tikroji katalikiš-
koji spauda.
Popiežius Pius Desimtas.

Kaip protas, taip ir patyri-
mas neleidžia mums tikėtis, kad
autos dora bujotų ten. Tur ti-
kybos principai bus atmeti.
Jurgis Washington

VOL. I Metai I.

Tel. 620 So. Boston.

Organas Am. Lietuvių Rymo-katalikų šv. Jozapo Darbininkų Sąjungos.

Tel. 620 So. Boston.

No 40

Entered as second-class matter September 22 1915. at the post office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

242 W. BROADWAY,

SO. BOSTON, MASS. GRUODŽIO (DEC.) 25 D. 1915 M.

Sveiki sulaukę Šv. Kalėdų!

Brangūs broliai darbininkai ir sesers darbininkės, maloniai sveikiname jus su brangiomis, linksmomis Kalėdų šventėmis. Dalinamės su jumis, mieli broliai ir sesers, tuo džiaugsmu ir linksmumu, kuriuo prisipildė visų krikščionių širdys sulaukus malonios Kalėdų šventės. Teestie jūsų širdys kupinos gyno, tyro, dvasinio, darbininkiško, krikščioniško, broliško, lietuviško katalikiško džiaugsmo ir linksmumo. Tepaliečia šios šventės jūsų širdžių ploniausias stygas.

Nebūkime apsiniaukę per šias šventes. Būkime linksmų veidų, smagiame ūpe. Jauskime dangiškąją laimę.

Persinėsdami mintyje į Betlejos stonelę aplankyti miliausia Kudikėlį, nuskryskime aplankyti savo nuvargintą, brangią tėvynę. Sužadinkime savyje tėvynės meilės jausmus, sužadinkime savyje duosnumo jausmus. Jei čia turėtumėme tuos suvargusius brolius, tai dalytumėmės paskutiniu duonos kąsniu. Taip nesant, tai sužadinę duosnumo jausmą pasi-
ryškime paaukoti Tautos Fondui.

KALĖDOS.

Kalėdos visų švenčiamos. Visi jonis gėrisi. Irtie, kurie nepripažįsta Kristaus Dievu, Išganytoju, kurie dėl savo pažvalgų negali vadintis gražiu vardu — krikščionis, visvien atjaunčia šiaip ar taip tą didžią šventę, šiaip ar taip pažymi ją. Per Kalėdas viso pasaulio krikščionys išsilieja linksmybių, džiaugsmo, linksmimomsi srovėn ir jon įtraukiami žmonės visų luomų, visų pažvalgų, visų partijų.

Kalėdos uždega žmonių dvasią, sukelia prakilnesniuosius jautrumus, visi žmonės pasijunta tarp savęs artimesniai broliškumo ryšius. Pajunta žmonija lyg kad rojus nuslinko ant žemės, kad atėjo gadyne džiaugsmo, Dievo šlovinimo ir ramybės žmonėms geros valios.

Kaip pasipuošia krautuvės miestuose Kalėdoms artinantis. Kabo visokie pagražinimai, žiba nesuskaitomi, varsuoti žiburiai. Bangos žmonių gatvėse ir krautuvėse. O tų žmonių upas pakilęs, li-

nksmi veidai, surauktos kak-
tos išsilygino — visi su džiaugsmu šneka apie Kalėdas.

Kalėdos — tai šventė, kuomet varguolis pamiršta savo vargus, kuomet didžturtis atsitrankia nuo desko ir atsikrato mintį apie pinigus, kuomet žmonių gatvėse ir krautuvėse miršta žemiškus vargus ir apie žemiškas gėrybes, o tik linksminasi, švenčia, kaip kas išmano ir kaip kas išgali.

Per Kalėdas krikščionių mintys skrieja toli, tolimon šalin, Palestinon į mažą Betlejos miestelį. Persinėsdami mintyje tolimon praeitį, kuomet Betlejos stonelėje gimė Kudikėlis, sužibėjo žvaigždė ir padangėse pasigirdo giedojimas: "Garbė Dievui ant augštybių."

O tas džiaugsmas ir laimė Kalėdų šventės. Tai džiaugsmas grynas, dvasinis, tyras, kokio negali suteikti žemiškos gėrybės. Todel tą dieną krikščionys nusigręžia nuo savo žemiškų užsiėmimų, biznių, krautuvų, teatrų ir randame džiaugsmą augštesniuose dalykuose.

KALĖDINĖ EGLAITĖ.

Puošti Kalėdoms eglaitę nėra tai lietuviškas paprotys. Yra tai galų, franų, norma-

nų senovės papročiai. Kol minėtos gentys buvo stabmeldiškos, tai jų tikybinėse apeigose didžią rolę lošė medžiai, ypač eglė. Ant eglės viduržiemį tos gentys kabindavo dovanas, kaip auksas dievams. Kuomet tos gentys buvo apkrikštytos, tai tas paprotys-puošti eglaitę užsiliko ir daroma per Kalėdas.

NULĖKKI Į TĖVYNĘ.

Suplasnuoki, paukšteli, savaisiais sparnais
Ir kilki į augštą padangę;
Tu nulėk į tėvynę, suspaustą vargais
Didžiausiam karo žabange...

Ten mūs broliai nuvargę išalkę visi
Be apdaro šaltį tur kęsti;
Dažinoki paukšteli ar gyvi linksmi
Tėveliai ten mūsų dar esti!...

Tu tik vienas šiandieną dainužė savo
Paguodą gali jiems suteikti.
Atgaivink juos linksmosios dainužės gaida.
Gana jiems ik' šiolai vis verkti!

Ir sugrįški atgal, jų aplankęs namus —
Naujią parneški mums naują.
Tu sumažinsi skausmą, manę ir, anus
Paguosi, tad' lėk, nes jie laukia!
L. Šilelis.

20, XII, 1915 m.

ŠV. KUDIKĖLIUI.

Štai užgimęs mažuočelis,
Dangiškasis kūdikėlis.
Šviesus skaistus kaipo rytas
Prakartėlyj paguldytas.

Aniolų giesmelės gaudžia,
Melodijos dailios audžia
Harmoniją stebuklingą
Taip malonę, taip galimą...

Savo balsais prisidėkim
Prie maželio Jėzaus bėgkim.
Paguldytas ant to šieno
Neatstums mūsų nei vieno.

Jis malonus mūsų Dievas
Mūsų Viešpats, mūsų Tėvas,
Mes Jo žmonės, Jo vaikeliai,
Visas svietas Jo rankelėj.

Mūsų protai yr' aptemę
Ir juodi, kaip ta žemė...
Karės, vargai svietą ardo,
Kenčiam nuo bado ir kardo.

Dūsaujame nusiminę,
Baigiam viltį paskutinę,
Tu viens gali išgelbėti,
Nelaimėms galą padėti.

Dienoj užgimimo Tavo
Suteik mums malonę savo —
Suteik pasauliui ramybę,
Meilę, santaiką, vienybę.

F. V.

"THERE CAME WISE MEN FROM THE EAST TO JERUSALEM."

Adomas Jakštas.

Kalėdos.

Ei, Kalėdos, brangi šventė
Broliai vargšai, jums ji švesti!
Ilgą laiką prisikentę
Šiandien džiaugsmą galėt rasti.

Ant užklotu dailiai stalo
Šventą duoną vakar laužę,
Jėzum džiaugkitės begalo,
Jei tik sąžinė negriaužia.

Nežiūrėkit, kad sudžiūvęs
Kūnas jūš', lyg kūčių sienas,
Katalikas ir lietuvis
Turi tvirtas būt, kaip plienas.

Nes tik dorą, nes tik tiesą
Pamylėję gal iškilti,
Ir išvysti mokslo šviesą,
Ir atrasti laimės viltį.

Sveikina mus "Darbininkas"

Sveiki broliai darbininkai,
Visi drauge iš eilios,
Sveikinu jumis sulaukęs
Šiandien šventės prakilnios.

Pirmą šventę Užgimimo
Su jumis švenčiu šiandien
Dievo Sūnaus atėjimo
Sulaukęs džiaugiuos išvien.

Linkiu laimės jums visiems,
Daug, daug švenčių dar sulaukt,
Seniems jauniems ir mažiems
Stiprėti dorą ir augt.

Lai palaimin Kūdikėlis
Jūsų darbus visada
Tas nekaltas Avinėlis
Su mažyte rankele.

Klausykis, broli, jausmingai
Svetis jaunas ir tykus —
"Darbininkas" mūs švietėjas
Sveikina darbininkus.

Sveikindams broliais vadina
Krikščioniška Dvasia švieč
Saldžią ateitį gamina
Į vienybę visus kvieč.

Tai-gi broliai ir tautiečiai
Atkreipkim domą ant to
Tolimieji ir kaimiečiai
Nepasilikim be jo.

Nauji Metai jau netoli
Tik savaitę turim vien'
Kvieskim svetį, mielas broli,
Lankys mus kas antra dien'

Ant jo balso visi stokim
Broliai, sesutės, išvien,
Drauge šiandien užgiedokim
Jan ant šieno gul šiandien.

U. Gurkūtė.

KATALIKAMS DARBININKAMS SIOS KALĖDOS LINKSMIOS.

Lietuvių Darbininkų Sąjunga pirmas tešvenčia Kalėdas. Bet ji jau turi kuo pasidžiaugti. Vos dar pusė metų, kaip mūsų brangi organizacija atsirado, o jau ji turi 27 kuopas ir 640 narių. "Darbininkas" turi apie 3.000 nuolatinių prenumeratorių. Beveik antrą tiek išparduodama atskirais numeriais. Šito kalėdinio numerio išsiunčiame net 20.000. Broliai ir sesers, darbininkai ir darbininkės taip pamylo savo organizaciją ir savo laikraštį, kad iš savo sunkiai uždirbtų centų sudėjo į \$7000.00 inkūrimui didžiausios spaustuvės, išmokėjimui visų "Darbininko" skolų. Tad galime aiškiai matyti vi-
same tame aiškiai Dievo pagalbą ir laiminimą.

Per šias Šv. Kalėdas, besveikindami Mažutėlį Jėzų, paveskime Jo Globai mūsų organizaciją ir paprašykime, kad Jis ją laimintų gausiai ir toliau.

Sunki buvo darbo pradžia. Bet dar didesni darbai mūs laukia priešakyje. Tad eikime ir semkime sau stiprybės iš tikrojo Gyvybės šaltinio, nešančio ramybę ir palaiminimą visiems geros valios žmonėms.

**Pagal palaimintos Onos-Kotrinos Emmerech reģējimu
aprašytas.**

jau maž-daug aštunta valan-
 da, kaip čia pribuvo, buvo
 jau tamsu. Juozapas uždegęs
 šviestą, įėjo į urvą. Įėjimas
 buvo labai ankštus, daug sto-
 rū šiaudų, o ant jų kybojo
 rausvi divonai. Taip-pat gi-
 lumoje, pačiame urve, kur au-
 gštai buvo skylės oro pravedi-
 nimui, nebuvo tvarkos. Juo-
 zapas išvalęs urvą ant tiek,
 kad Marijai galėtų pataisyti
 vėją gulėjimui ir sėdėjimui.
 Marija atsisėdo ant antklodės,
 turėdama prie savęs ryšulį, ant
 kuro atsisrėmė. Taip-pat asi-
 lą įvedė. Juozapas pririšo
 lempą prie sienos, o kad Ma-
 rija išlęso, išėjo ant lauko
 prie kito pieno urvo ir įdėjo
 kailio maišelį į upelį, kad pa-
 sėmus vandens. Nubėgo dar
 į miestą ir atnešė mažų bliūde-
 lių ir krumo, ir, rodos mai-
 ti, taip-pat vaisių. Buvo tai tie-
 sa vakaras prieš subatą, bet iš
 priežasties dangybės svetim-
 taučių, atvykusių į miestą,
 kurie reikalavo daug valgymu,
 ant gatvių kerčių buvo pasta-
 tyti stalai, ant kurių gulėjo
 visokie valgomieji daiktai ir
 baldai. Pinigus už juos davė
 ir ant stalo. Rodos maišius
 ir į stovėjus tarnai, kurie
 išdėdė vergai: gailūs ir to-
 katmenai. Kad švęsti, atne-
 šė kokių tai surišusių kiauš-
 tus, indegi su ranka, de-
 gančių anglių, kuriuos išpylė
 netoli durių, kad ugnį sukur-
 ti; atnešė taip-pat maišelį su
 vandeniu ir pataisė šiek tiek
 valgio. Buvo tai tiršta sriuba
 iš geltonų grūdų ir didelis vai-
 sius, kursai viršė, talpino
 savyje daug grūdų, ir mažas
 duonas. Kad pasistiprino, o
 Marija atsigulė ant pataisytos
 antklodėmis (kaldromis) vie-
 tos, Juozapas ir sau pataisė
 vietą prie durių, o paskui dar
 sykį nuėjo į miestą.

Visas savo skylės užtaisė,
 kad nebūtų vėjo traukimo
 Mačiau čia pirmą kartą Šven-
 tosios Mergelės meldančių ant ke-
 liu. Paskui atsigulė ant dy-
 vono ant šono, atrėmus galvą
 ir ranką ant ryšulio.

Tas urvas arba lindynė gu-
 lėjo prie galo Btelėjaus kalnų.
 Prieš duris buvo laukais su
 gražiais medžiais, per kurių
 tarpą buvo matyties miesto
 bokštai ir namų stogai. Ant
 durių, kurios buvo išpintos,
 buvo stogelis. Nuo durų ve-
 dė nelabai platus priengys iki
 tikro urvo, su skliaustais, ku-
 rie išrodė per pusę apvalaini,
 per pusę trikampiai. Tas pri-
 angis iš vienos pusės turėjo
 daugias vietos, tenai tai Juo-
 zapas ir pasitaisė sau vietą
 gulėjimui, divonais atskirdamas;
 prie to kitais divonais dar pa-
 dalino į dvi dalį, kur galėtų
 sudėti daiktus... (čia apleista
 dar smulkesnis aprašymas to
 ir kitų urvų tuose kalnuose
 esančių).

Mačiau, kaip Juozapas ant
 rytojaus Marijai kitame, taip
 vadiname "žindymo urve," kur
 buvo Abraomo auklė, Maraha
 palaidota, daug židesniame,
 negu urvas su prakarčiu, pa-
 taisė vietą sėdėjimui ir gulėji-
 mui. Perbuvo tenai keletą va-
 landų, iki Juozapas aną urvą
 su prakarčiu nepertaisė ir ne-
 apvalė. Parnėšė iš miesto dar
 įvairių baldų ir ždiovintų vai-
 sių. Marija pasakė jam, kad
 tą naktį atnešė valanda užgimi-
 mo Jos Kūdikelio. Bus tada 9
 mėnesiai, kaip pradėjo iš šven-
 tosios Dvasios. Prašė jo, kad
 iš savo pusės viską padarytų,
 kad nuo Dievo prižadėtų ir
 viršgamtiskų būdu pradėtų kū-
 dinkelį, kuogeriausiai ant žemės
 pagarbintų. Tegul su-
 jaja vienas savo maldą už žmo-
 nes užkietėjusios širdies, ku-
 rie Jam nei jokios prieglaudos
 nenorėjo duoti. Juozapas pa-
 sakė Marijai, kad atves iš Be-
 telėjus keletą dievobaimingų
 jam pažįstamų moterų pagel-
 biai; bet Marija nepriėmė to,
 atsakydama, kad nieko nere-

kalauja. Buvo penkta valanda vakaro, kad Juozapas atvedė šv. Mergelę vėl į urvą su prakarėnu. Čia pakabino dar keletą liampakų; taip-pat asilą, kursai linksmi parbėgo iš lauko ir patalpino toliaus prieš duris.

Kada Marija pasakė, kad laikas jau artinas, kad atsi-duoty ant maldos, apleido ją ir nuėjo į vietą, kur galėjo, melsies. Dar kartą, pirmuos negu įėjo į savo kambarėlį, paveizėjo į urvo gilumą, kur Marija pečiais į jį atsikreipusi, klūpėdama meldėsi ant savo patalo veidą į rytus nulenkusi. Matė urvą, šviesos pripildytą. O Marija buvo kaip spindulio laisvės apsiušta. Išrodė kaip Moizė (Maižiešius) veizintis į degantį kerą arba kupstą. Puolė, melsdamasis ant veido ir jau dangiaus neveizėjo. Mačiau, kaip šviesa aplink Mariją kaskart didinosi. Šviesos kurią Juozapas uždegė nebuvo galima matyti. Klūpėjo platu baltu rūbą apsiuistas, kursai priėjus buvo atidengtas. Dvy-likoje valandoje besimelsdamas, šviesos pakėlė me. Mačiau, kaip žemės pakėlta į aušrą, kaip kad po jąją buvo apšviesti grindys. Rankas tuomet ant krutinės kryžium su-vedė. Šviesa apie ją daugi-masi. Jau nemačiau urvo išskliautų. Rodėsi, kad švie-sos kelias nuo jos kėlėsi iki pat dangaus; viena šviesa pranyk-davo kitą ir vienas pavydalas, paskaitę į šviesos kamuolius persi-mainydavo į dangiškas išvaiz-das ir pavydalus. O Mari-ja, melėdėsi, veizėdama žemyn. Toje valandoje pagimdė Kūdi-kėlį Jėzų. Mačiau Jį kaipo spindintį, mažutėlį Kūdikelį, šviesesni už visą kitą šviesą, gulinti ant divono prieš jos ke-lenas. Rodėsi man suvisu mažu ir kad mano akys auga. Bet tas viskas buvo tikrai į-dejimų tarp taip didelės švie-sos, taip kad nežinau, kaip tą mačiau. Net negyva gamta buvo kaip kiauurai pajudinta. Akmeninės grindys ir urvo sien-os išrodė gyvais.

Marija buvo dar per nekuri laiką dvasios pagavime ir ma-čiau, kaip dėjo skarą ant Kū-dikėlio, bet Jojo dar nepakėlė mei emė į rankas.

Po ilgo laiko mačiau, kad Kūdikelis pradėjo judėti ir verkti. Marija, rodėsi, pra-dėjo ateiti į save. Paėmė Kūdi-kėlį, apsupdama Jį skara, ku-rią ant Jo padėjo, prispaudė Jį prie krutinės ir sėdėjo apsi-siaustusi vienkart su Kūdikieliu, ir rodėsi man, kad Jį matino; mačiau taip-pat, kad Aniolai žmonių pavydaluose apie ją gūžnyje galvas nulenkę iki žo-mės. Maž-daug už valandos po užgimimo Marija pašaukė Šv. Juozapą, dar vis maldoje pa-žinodamusi. Kad prie jos pris-artino, puolė maldingai su-džiaugsmu ir nusizėminimu ant Kūdikėlių ir ant veido; Mariją dar kartą prašė jį apveizėti šventąjį dangaus dovaną. Ta-dada paėmė Kūdikelį ant rankų. Šventoji Mergelė dabar apvy-niojusi Kūdikelį Jėzų raudona antklode, o ant to padėjo bal-tą iki rankelių, augščiau-gi da-vė šviesą skarele. Tikta ketu-rius vystiklus turėjo prie sa-uvės. Padėjo Jį paskui į pra-kektį, kursai buvo pripildytas anais stonais šiandais ir kitais minkšta's augalais, ir prideng-tą uždangalu šalimis kaban-čiais. Praktatis stovėjo ant lakmeninio lovio, kursai lygiai su žeme po dešinės pusės įėj-i-mu ir urvą buvo, tenai, kur ur-vas ir pusdienį yra daugias į-sikišęs. Tos urvo dalies grin-dys gulėjo truputį giliaus, ne-gu antroji dalis, kur Kūdike-lis gimė. Kada padėjo Kūdi-kėlių į prakartį, abudu šalyje stovėjo, verkdami ir giesmes giedodami. Šventoji Mergelė turėjo savo guolį ir sėdynę ša-lyje prakartio. Regėjau ją pi-

akčią, užgimimo la ke, kitame po dešinės padėtinis, urve ištrīško gražas šaltinis, gaušiai tekantis, kuriam Juozapas ant rytujaus iškasė ravelį ir šulinį.

Ištiesų tarp tų regėjimų, kur-į medžiaga buvo pats atsitikimas, o ne bažnytinė iškilmė, nemačiau tokio didelio džiaugsmo gamtoje kaip matau kitu kartą laike Dievo užgimimo, kada tas džiaugsmas turi vidutinę reikšmę; bet nevezint to mačiau pasistebėtiną linksmybę, o daug vietose, iki tolimiausių pasaulio šalių, mažiau apie pasunkti ką nepaprastą, kas daugybę gerų žmonių džiaugsmingu ilgesiu, apiktus-gi baimę pripildydavo. Mačiau taip-pat daug žvėrių linksmai sujudintų, daugybę šaltinų ištrīskusių ir tekančių, ant daug vietų angančias gėles, žoles ir medžius, kaipo atgaivinaną senančius ir kvapą išduodančius. Betlejuje buvo mesmagu, o ans dangus žibėjo mulindusi, laumvi šv esa. O piemenų ruomoje, aplink prakartį ir lomoje ties žindymo urvo gūglę atgaivinantį, šviešis ir drėgna migla.

Mačiau prie kalnelio trijų piemenų — viršininkų bandas tvartuose, o prie tolimesnio bokšto dalimis dar po pliku daugumi. Mačiau tris piemenų viršininkus, sujudintus stebuklinga naktimi, stovėčius prieš savo grincią ir dairančius į visas puses ir į spinorančius šviesą ant urvo su prakarčiu. Taippat piemenis prie tolimesnio bokšto buvo dididame judėjime. Nužengė ant bokšto laiptų, veizejo į urvą su prakarčiu, ant kurio šviesą pamatė. Mačau, kaip debesis iš šviesos nuženge ant anų trijų piemenų. Pastebėjau jame kokį ten parėjimą ir persimainymą išvaizdų ir girdėjau artinantį saldų, balsingą, o vienog ramų gėdojimą. Piemenis išspradžios persigando: bet štai tuojaus atsistėjo penki ir ap septyni šviesūs ir mielūs pavydalai prieš juos, turentįs didelę, kaipo kokį lakštą, ir rankose kaspina, ant kurio buvo parašyta žodžiai raidėmis: „kaipo ranka didelėmis! Aniolel giedojo, “Gloria”. Pasirodė taippat piemenis prie bokšto, ir nežinau jau, dar kur daugiaus.Nes mačiau piemenis tuojaus skubinančius prie prakarčio, kur anie tris pirmieji gal pusantros valandos kelio turėjusio, o anie gi prie bokšto gal dvigubai daugiaus. Bet mačiau, kad tuojaus mąstė, kokias naujai užgimusiame Išganytoji duovanas paaukoti, ir kad kuogrečiasiai tas dovanas rinko. Anie tris piemenis jau labai ankstį pribuvo prie prakarčio.

Mačiau, kad tą naktį Ona Nazarete, Elžbieta Jutojė, Neomi, Hanna (Ona) ir Simoneas Bažnyčioje (Jeruzalėje) turėjo reginius ir apreiškimą apie Išganytojaus užgimimą. Kdikelis Jonas neapsakomai buvo linksmas. Tktai Ona žinojo, kur buvo naujai užgimęs Kdikėlis Jezus; kitos, o net Elzbieta, žinojo tiesa apie Mariją ir matė ją regėjimuose, bet nieko apie Betleują nežinojo.

Bažnyčioje (Jeruzalėje) mačiau stebėtiną dalyką. Saducejų užrašai keleta kartų iškrito iš savo vietų. Delei to pakilo didelė baimė. Paskaitė tą darbą burtininkams ir daug piemenų užmokėjo, kad tą paslėpus.

Mačiau, kad Ryme, ant upės, apygardoje kur daug žydų gyveno, ištrīško kaipo alyvo šaltinis, ir visi labai nustebė. Taip-pat, kada Jezus užgimė, sukrūšo gražas stabas dievaičio Jovišo, dėlei ko viskas sumišo. Davė auksas ir kilausinėjo kito dievaičio, rodos man Veneros, o velnias iš jos turėjo pasakyti: tas del to taip pasidarė, nes mergelė bo

O metų papuošę tą dievaitį
 labai gražiai auksu ir brang-
 iais akmenimis, daug garso-
 su juomi darydami ir dedami
 daug jam aukų. Gyveno tuok-
 kart Ryme labai gera, dievo-
 baiminga moteriškė, gyvenan-
 tė iš savo gerybių. Než nau-
 tiesiu, ar nebuvo žydė. Turė-
 davo regejimus ir pranašauda-
 vo, pasakydavo taip-pat kar-
 taitis žmonėms priežastis jų ne-
 vaisingumo. Tą moteriškę
 viešai apskelbė, kad tą diev-
 vaitį taip brangiai ne puošti ir
 ne garbintu, nes kada tai ant
 dviejų dalių sprogs. Dėl to
 jį sugavo ir taip ilgai kankino.
 Iki neišprašė sau nuo Dievo ap-
 reikš mo, kada tos atsitiks-
 mes to stabmeldžių kunigai nuo
 jos norėjo sužinoti. Tada
 tarė jinai: stabas susikuls,
 kaip tyra mergelė pagindys
 sunų. Kada tą pasakė, išjuokė
 ją ir kaip pro proto nustojęs
 išleido. Dabar tai atsiminė
 sau žmonės ir persitikirino, kad
 turėjo teisybę. Mačiau taip-
 pat, kad Rymo valdininkai, iš-
 kurį vienas vadinosi Lentulus
 ir tas buvo boėin ano Lentulio.
 Kursai tapo paskiaus šv. Petro
 prieteliu ir kunigo-kenteto-
 iaus Moizėsio, rinko žinias
 apie tą atsitikimą ir apie šulį
 su alvy.

Mačiau, Augusta (Rymo
 ciesorių) tą naktį ant kapitolio,
 kur turėjo regėjimą apie laimes
 juostas su paveikslu Mergelės
 ir Kūdikelio. Klausinėjo diev-
 vaitį apie to regejimo reikšmę;
 atsakyta: "Užgime Kūdikelis
 kuriam visi turime nusilenkti".
 Paskiaus Mergelės sūni, kai-
 po Dio pirmgimiui įsakė pa-
 tstatyti altorių ir aukas dėti.
 Egiptę lygiai mačiau rege-
 jimą; buvo tai toliau nuo Mat-
 avejos, Heliopolio ir Mempis.
 Buvo tenai didelis stabas, kur-
 sai pirmaus skelbdavo ištār-
 mes. Tas užkartą utylėjo, o
 karalius visoje šalyje įsakė da-
 rinti aukas. Tada tai Dievu
 diepian anas stabas turėjo pa-
 skaityti, kad tyli ir turi atsi-
 traukti, nes užgimė iš merge-
 lės sunus, ir kad jam čia bus
 bažnyčia pastatyta. Karalius
 norėjo paskui bažnyčią šalį
 pastatyti. Dabar neatsimenu
 gerai tos istorijos. Bet stabą
 prašalino, ant tos vietos pasta-
 tė šventnamį garbei Mergelės
 su Kūdikiu, už kurį j's skel-
 bė ir kuriam paskiaus pagai-
 stabmeldžių būdą garbę atiduodavo.

Trijų Karalių šalyje mačiau
 didelį stebuklą. Ant vieno
 kalno turėjo bokštą, kur per-
 siama'nydami vienas iš jų su-
 keleta kunigų veizėdavo ir žvai-
 gždes. Ką žvaigždėse matė
 pasakydavo ir tomis žiniomis
 stabmeldindavo. Tą naktį bu-
 vo čia du karaliu, Menzor ir
 Sair. Tretytis kursai gyveno
 ir rytus nuo Kaspijos jūri ir
 vadinosi Teokeno, nebuvo su
 jais. Buvo tai kokia žvaigž-
 džių konsellacija (subėgims),
 i kuria nuolatos veizėjo ir jos
 atmainas tėjimo. Tada aptur-
 ėdavo regėjimus ir paveikslus
 ant dangaus. Taip buvo ir tą
 naktį, ir tai keliose atmainose.
 Nebuvo tai viena žvaigždė,
 kurioje aną paveikslą matė,
 buvo tai daugiaus žvaigždžių
 vienoje figūroje ir koki jųdži-
 mą žvaigždėse. Matė gražią
 spalvuotą laumės juostą vir-
 šaus mėnesio, ant kur'os se-
 dėjo mergelė. Kairoji koja
 buvo sėdinčios pavydale, de-
 šinėioji labiaus iššiesta buvo
 nešioja žemyn ir ištėsiai ant me-
 nesio. Po kairės pusės mer-
 gelės buvo matyties viršaus
 juostos vynmedis, o po deš-
 nės varpu pėdelis. Prieš mer-
 gelę mačiau pasirodantį arba
 aiškiaus iš savo šviesos išeinan-
 tį kieliko paveikslą, kaip o
 Viespaties vakarienės kelią.
 Iš keliko keliasi i augstą Kūdi-
 kėlis, o viršaus Kūdikelio ro-
 dmonis a'ški, šviesi, kaip o koki
 monstrancija, iš kurios spindu-
 diai, kaip varpos išeidavo. Tu

Ant bažnyčios buvo bokštas. Tuos pačius paveikslus matė taip pat savo tėvynėje Teskenas tretysis karalius.

Ant galvos mergelės, sėdinčios ant laumės juostos, atsisistojo žvaigždė, kuri umai iš savo padojeimo išėjusi, prieš juos ant dangaus sustojo. Prie to išgirdo, kaip niekados dar balsą ir apreiškimą, kad dabar jau Judėjoje užgimė Kūdikelis, taip ilgai jų ir jų pranašų laukiamas ir kad paskui tos žvaigždės turi eiti. Jau paskutinėmis dienomis prieš šventą naktį regėjo nuo savo bokštų įvairius ant dangaus paveikslus, ir kaip karaliai prie to Kūdikelio ėjo ir jam garbę atiduodavo. Todel dabar susirinkę be atidėjimo savo išdus, iškeliavo į kelionę su dovanomis ir aukomis. Ne mažiau palikti paskutiniaisais. Mačiau, kaip po kelių dienų visi trys susitiko kelyje.

Mačiau, kad dar 3997 pasaulio metai dar nepasibaigė, kada Jezus užgimė. Anie nepilni keturi metai nuo Jo Užgimimo iki ketvirtojo tukstantų metų galo, paskiauos visiška užm'ršo, ir pradėjo paskiauos naują metų skaitlių kurtaisiais metais paskiauos. Kristus tada užgimė nepilnai aštuoniais metais ankščiau mūsų laikoto skaitliavimo.

Vienas iš konsulių Ryme vadinosi tuokart Lentulius; buvo jis bočių kunigo ir kentėjo Moizeišiaus, kurio relikvijas aš turiu prie savęs, o kursai gyveno Šv. Ciprijono laikais; nuo jo tai pae'na anas Lentulius Ryme, kursai buvo Šv. Petro prieteliuoni.

Kristus užgimė 45 metais ciesaoriaus Augusto viešpatavimo. Erodas abnelai iki savo mirčiai viešpatavo 40 metų; septynius metus buvo, tiesa, dar nuo kito prigulm'ngas, bet vargino jau labai šalį ir daugio baisenybių dasileidavo. Mirė maždaug šeštuose Kristaus gyvenimo metuose. Rodos man, kad jo mirė per nekurį laiką slėpė. Mirė baisiu būdu, o paskutiniame laike dasileido įvairių žmogžudysčių ir nedorybių. Mačiau jį šliaužiantį didelame kambaryje, paduškoms išklotame. Turėjo prie savęs ginklą, kad įvairiuoju mušti žmones, prie savęs prisartiinančius. Jezus užgimė maždaug 34 metais jo viešpatavimo.

Kristaus Užgimimas atsitiko metais, kuriuose žydai dalino metus ant 13 mėnesių. Buvo tai toksai surėdymas, kaip ir su mūsų metais, kuriuose viena dieną daugiau priskaitoma.

Rodos man taip pat, kad žydai du kartu į metus turėjo mėnesius po 21 ir 22 dieni. Mačiau taip pat, kaip keletą kartų jų kalendorį taisydavo ir mainydavo. Buvo tai išėjus iš vergijos, kada bažnyčią statė.

PIEMENELIAI GARBINA KUDIKELĮ.

Dievobaimingi žmonės lanko prakartį.

Auštant po užgimimui pribuvo prie prakartio trys vyriausieji piemenys su surinktomis dovanomis. Tomis dovanomis buvo keleta žvėrių, pamašius stirmoms. Turėjo ilgus kaklus, šviesias, gražias akis ir buvo labai maloni ir greitai. Piemenys vedė juos ant plonų virvelių šaly prie paskui savęs. Turėjo taip pat gyvus, didesnius paukščius po pažastimis, o užmuštus ant pečių.

Įeinant į urvą su prakartiu pasakė Juozapai, ką jiems aniolas apreiškė, ir kad ateina apreikštam Kūdikelini atiduoti garbę ir Jį apdovanoti. Juozapas priėmė jų dovanas, žvėris gi liepė patalpinti prie gonkyje, prie šalinio urvo durinių. Paskui nuvedė juos pas Šv. Mergelę, kuri šaly pra

venč. Mergelē padavē jiems dar Kūdīkēļi j rankas. Vakarē pribuvo dar kiti piemenys su moterimis ir vaikais, nešdami dovanas. Giedojō priēš prakarēti labai mielās pašmēs, Gloria ir trumpās eiles. Atsīmenimu sau dar žodžīs: “o vaikeli! esī gražūs, kaip rožē! atēini kaip heroldas.” Atmešē paukščī, kiauš niu, medaudis, audeklj i vairos spalvos ir kamoliūs šārpu siulu, taippat ryšeliūs vilkū su dideliās agrudais ir plačiais lapais.

Anie trys piemenys — perdidēiniai sugrīždavo paeiliu ir padēdāvo Juozapai pataisyti patogiaus viskā kaip urve, tai ir aplinkui jī. Mačiau taip-pakeletā dievobaimingū moterī priē šventosios Mergelēs, kur iriai jos patarnaudavo. Buvo priē Ešenkos ir netoli nuo urvo priē luomos mažuose uolinēsē kambarēliuose šalip savēs gyvenē. Turējo darželiūs priē savo gyvenimū ir mokino vaikus savo draugystē. Sv. Juozapas pašaukē jas, žinojō tai draugystē jau nuo jaunystēs mes kada tai nuo broliū slēpdavosi tame urve, aplankydamas dievobaimingas moteris priē uolinēs sienos. Ateidavo paeiliu pas Švent. Mergelē, atnešdavo reikalingus daiktus ir medžūs, virdavo ir plaudavo Sv. Šeimynai. Keletā dienū po užgimimui mačiau pajudinantį paveikslā urve. Juozapas ir Marija stovējo prie prakarēčio, įsižiūrējō su d' deliu širdingumu į Kūdīkēļ Jezu, štai pasilasas ūmai puolē ant keliū ir galvā suvisum nulenkē iki žemēs. Marija ir Juozapas verkē. Mačau Marijā išnauju priē prakarēčio stovinčā. Veidavē j savo Kūdīkēļ ir giliai atėjautē, kad atkēļ ir pasauli, kad kentētū. Prisimenū sau seninius turētā regėjimā, kuriame man buvo parodyta, kaip Jezus kentējō jau savo Motinos viduriuose ir nuo pirmos savo užgimimo valandos. Nes mačiau po Marijos širdžiai šviesų debesēļ, o jame skaisitū blizgantį Kūdīkēļ. Veizdama į Jī, man rodēs, kaipdā Marija pasikēlusi, apēmē Jī; mačiau tū Kūdīkēļi augantį ir visotęntai ant savēs kryžvojomio sopulius kentantį. Buvo tai baishiaisi liūdnas reginys: vėrkiau ir abalsiai vaitojau. Regėjau Kūdīkēļi kitū mušamā, stumdytā, plaktā, erškēčiais va'ni'kuojamā; mačiau, kaip ant Jo kryžiū uždējō, kaip Jī prie kryžiaus vīnimis prikālē, kaip Jām šonā perdūrē; regėjau visā Kristaus kančią ant to Kūdīkēlio atliktā; buvo tai reginys baisius. O kad Kūdīkēlis kybojō ant kryžiaus, tarē man: “tā kentėjau jau nuo savo prasidėjimo valandos iki savo 34 metų gyvenimo, kada tas jau viskas viešai ir paviršiu išsipildē. Numirē Viešpatis, turēdamas 33 metus ir mėnesius. Eik ir apgarsink tą žmonėms! Bet kaip aš turiu tą žmonėms apgarsinti?”

Mačiau Jī taip-pat kaippaujaui užgimusį Kūdīkēļi; mačiau, kiek tai vaikū atėinančū priē prakarēčio ir išniekinančū Jezu. Dievo Motynos nebuvō, kad Jī apginti. Ateidavo vaikai su rykštėmis ir botagais įvairūs rūšies ir mušē Jī į veidā iki kraujo, o Jis meidiai užsidengdavo rankutėmis, o mažaisieji vaikai mušē Jī per rankas. Kaikuriems patys gimdytojai surišo rykštes ir pataisē; atėidavo su erškēčiais, dilginėmis, botagais, įvairiais pagaliais, o kiekvienas turējō savo reikšmē. Viešas atējō su visiškai plona rykšte, o kad puolē ant Jo muštū, nulūžō rykštē ir pats užsidengdavo. Pažinau kairiuriūs vaikus; kiti gyrēši gražia's drabužiais; nuo kairiuriū, nuėmiau tuos drabužius ir gerai Jī iššplak'au.

Kada Marija dar stovējō priēš prakartį, apmastydama, prisiriartino piemenys su savs

moterimis. Buvo 5 asmenys. Kad jiems padaryti vietą, idant galėtų prieiti prie prakarčio, užleido jiems šven. Marija vietą, paeidama ten, kur pagimdė. Tie žmonės nedarė puolimų ant žemės, bet giliai sujudinti, veizėjo į Kūdikelį, o pirm negu atsitolino, nusilenkė ant Jo, kaip Jį bučiuodami.

Išaušo, Marija sėdėjo ant savo paprastos vietos, o Kūdikelis Jezus suvystytas, su liuosomis rankelėmis ir veidu išsėjęs ant jos prieglobties. Turėjo kaip kokią drobulę savo rankose, kurią taisė ir rengė ją toki. Juozapas prie jo, geros ir prie ugnakurio kažin ką lygiai taisė, kaip koki baldą daiktams kabinti.

Stovėjau šale asilo. Štai jėgo moterys seno amžiaus Ešsenos; priimta jas labai širdingai. Marija nekėlėsi. Atnešė gana daug dovanų: mažų vaisių, taip pat paukščių anties didumo, su raudonais pailgais snapais, turėdamos juos už sparnų, taip pat pailgai apvaliųjų, colio storumo blynų, drobės ir kitos materijos. Viską priėmė su didelėmis nusižeminimu ir padėkavome. Buvo labai ramios ir širdingos. Su vidūniu sujudimu veizėjo į Kūdikelį Jėzų, bet nedasilstėjo Jojo, o paskui vėl, be ilgo atsisveikinimo ir lydejo išėjo. Tuo tarpu apžūrėjau rūpestingai asilą. Turėjo labai plačią nugarą ir pagalvojęs sau dabar: mylimas gyvulys, jau daug nešiojo! Norėjau iširti, ar yra tikru, todėl nutvėriau jo plaukus ir pamatčiau, kad buvo švelnūs kaip šilkai.

Vieną kartą atėjo dvi moteri, su tr jomis apie 8 metų mergelėmis. Rodos, buvo garbingesnės, labiau svetimos ir labiau atėjo dėl prasiplatinusio stebuklingo garso. Juozapas priėmė jas labai nusižėmęs. Atnešė dovanas labiau vidutinės vertės, o mažesnės: grūdų blindelyje, mažų vaisių, taip pat kupkelių trikampinių storų aukščių blekų, ant kurių buvo įspausti ženklai, kaip kokių antspaudos. Pagalvojęs: stebėtina tai išveikia, kaip Dievo apveizdos paveikslas. Ne! kaip Dievo akį galiu suliginti su raudona žeme! Marija atsistojo ir padavė joms Kūdikelį ant rankų. Laikė jos abidvi nekuri laiką melsdamas patylomis su pakelta dvasia ir bučiavo Jį. Anos-ji trys mergelės buvo ramios ir sujudintos. Juozapas ir Marija kalbėjo su jomis, o kad ejo, Juozapas ir Marija palydėjo jas truputį. Vai kad kas, kaip tas moteris, galėtų pamatyti Marijos gražumą ir skaislybę ir tą jos išgilinimą D'evuje! Jina! žino viską! Bet dėl savo nusižeminimo yra ka'po nežinanti paprastųjų dalykų. Kaip Kūdikelis nuleidžia savo akis; o kad pažvelgęs, kaip nekaltai šviesa kiaurai pernyksta. O tas iš to paeina, kad yra visiškai tyra, visiškai nekaltai, pilna Šv. Dvasios ir be užsleptų sumanymų. Tam parveizėj mui niekas negali prieštintis.

Tie žmonės atvyko, kaip slapta, saugodamiesi visokių pasirodymo mieste. Rodėsi, kaip būtų keletą mylių keliausios. Prie tokių apsilankymų Juozapas buvo visados labai nusižėmęs, pasišalindavo ir tēmydavo iš tolio, iš šalies.

Mačiau taip pat kaip Onos, Marijos Motynos, tarnaitė su senu tarnu iš Nazareto į Betleją pribuvo. Buvo našlė ir susigimėniavusi su Šv. Seimyna. Atnešė nuo Onos įvairių rekialingų daiktų ir pasiilko pas švenč. Marijos. Senas tarnas apsiypylė dž'augsmo ašaromis ir vėl sugrįžo į namus, kad Onai praneštų.

Ateinančią dieną mačiau Šv. Mergelę su Kūdikiu Jezumi ir tarnaitę, apleidus ant kelių valandų urvą. Išėdama pasko savo pasislėpimui į dešinę pusę ir padarius keletą žingsnių, pasislėpė šalyje urve, kuriame laike užgimimo Kristaus ateivėr šaltinis. Maždaug keturias valandas išbuvo tenai. Nes pribuvo iš Betle-

jaus Erodo šnipai; piemenys apgarsino apygardose užgimimą Stebuklingo Kūdikelio. Mačiau, kaip tie vyrai pasikalbėjo su Juozapu, kurį su-tiko prieš urvą, apleido nusišypoje.

Urvas su prakarčiu padėtas yra gana malonioje ir ramioje vietoje. Niekas čia iš Betlejaus neateina, tik tai piemenys aplanko. Apskritai niekas dabar daug nesirūpina apie tą, kas už miesto dedasi, nes iš priežasties taip didelio skaitliaus svetimtaučių viešpatauja ten d'el'is judėjimas. Daug mūšama ir parduodama gyvulių, nes daug žmonių savo mokesčius atlieka gyvuliais. Yra ten taip pat daug tarnų, stabmeldžių.

Stebūklas apie aniolų apsi-reškimą piemenims greitai pasklido tarp gyventojų aplinkinių ir tolimesniųjų apygardų, o tuo pačiu taip pat ir Kūdiki-lio Užgimimas urve su prakarčiu. Todel ūkininkai, pas kurinos Šv. Seimyna kelyje užėdavo, dabar vienas po kito aplankydavo, kad pagarbinti tą, kurį nepažindami pavaišino. Mačiau, kaip anas geras ūkininkas paskutinios nakvynės pirmiaus tarnus su dovanomis atsuntė, o paskui pats atvyko, kad Kūdikelį pagarbinti. Taip pat mačiau aną gerą žmogų ano vyro, kursai taip nemandaus buvo Juozapui, ateinančią prie urvo, kaip lygiai kitus piemenis ir geras žmones apilkančius, kurie, kad pribūdavo buvo labai sujudinti. Visi turėjo šventus rūbus apsilvilę, o ant šabato eidavo į Betleją. Ana geroji moterškė, arčiaus buvo Jeruzaliaus, bet vienok pribuvo į Betleją. Juozapo gi-iminė, tėvas ano Jonadabo, kursai laike V. Jezaus kryžvejoji-mo padavė drobulę strėnomis apjuosit, taip pat atvyko, eidamas ant šabato, prie prakarčio. Juozapas gyveno su juonai sutikime. Tas giminaitis sužinojęs apie Juozapo stebuklingą padėjimą nuo artimųjų žmonių, atvyko į jį apdovanoti ir aplankyti Kūdikelį Jėzų ir Mariją. Bet Juozapas nieko nepriėmė, užstatydamas jam savo asilą su ta sąlyga, kad už apturėtus pinigus vėliau galės jį išpirkti. Paskiaus Marija, Juozapas, tarnaitė ir du piemeni, kurie prie durų stovėjo, švent'no šabato urve. Degė liampa su 7 knatais, o ant stalo, baltai ir raudonai pridengto gulėjo suvynioti raštai, iš kurių meldėsi.

Daug valgymų, kuriuos piemenys kaip dovanas atnešė, buvo išdalinta elgetoms ir svečiams. Paukščius ant ugnies kepė ir užpildavo miltais iš grūdų, augalų, augančių apie Betleją ir Hebroną. Iš grūdų darė taip pat kokią tai blizgančią košę ir kepė blynus. Po ugniakuriu mačiau labai karštus ir švarius pečiukus, kuriuose kepė paukščius. Po šabatui, Essenų moterys pastogėse, kurias Juozapas ir piemenys prieš įeigą ir urvą pastatė, pataisė pokilį. Juozapas nuėjo į miestą prašyti kunigų kad atliktų apipiaustymo apeigas. Prakartyje viską išvalė. Išnešė per tvoras, kurias Juozapas buvo padaręs priengyje, o grindis divonais ištiesė, nes tame priengyje arti užgimimo vietos buvo atliktos apipiaustymo apeigos.

M. M. T.

SENAS PAPROTYS ANGLIJOJE.
Anglijos ūkininkai sodiečiai žmoneliai, tiki, kad Kristus kučių vakarą vaikščioja ant žemės. Todel kartais, jei kokiose namuose serga vaikas, tai motina prieš pat vidurnaktį prineša segantį kūdikėlį prie durų. Jei kūdikis pasveiksta, tai sako kad Betlejos Kūdikelis jį paltyėjo. Gi jei kūdikis miršta, tai motina ramina save tuo, kad Kristus-Kūdikelis pasiėmė jos kūdikėlį dangaus-na žaisti su juo.

Sveicarijioj Katalikų yra 1 690.792; protestonų yra 2.108 590. Katalikai turi septyndaug keturias valandas išbuvo tenai. Nes pribuvo iš Betle-

Moterų skyrius.

Sveikiname visas Sąjungietes su šventomis Kalėdomis ir Naujais Metais, linkėdamos visoms pasisekimo darbuotis 1916 metais, kad mūsų organizacija pasidvigubintų narių skaičių per 1916 metus.

Am. Liet. R. K.
Moterų Sąjungos —
CENTRO VALDYBA.

KALĖDOMS.

Yra sakoma, kad pasiekt vyro širdį, tgalima tik per jo skilvį. Tai reiškia, kad tą "neišvengtina piktą" (necesary evil) — vyrą, galima matyti geriausiu tpe tik skaniai pavalgydinus — ar tas tiesa ar ne — neapsiimame spresti; bet kad skanias valgius visi mėgstame, tai nēr nei kalbos. Čia parašysiu apie ekonomiskus kalėdinius pietus, nes toje šventėje, privalome mes moterys, ant kiek galime, skanesnius ir geresnius valgius už kitų dienų pagaminti.

"Menu" maždaug, toks gali būti. Prieš sriubą, duot kaip čia pasakius, apetito sužadintojus, kaip va salieras, alyvas (olives) ridikiukus. Paskui sriubą. Po sriubos, pirmas valgis gali būt žuvis, bet tarp mūsų lietuvių geriau mėgstama kelių rūšių mėsa. Tad galima duot kumpį, griaziai plonai supiaustytą su kriaušės, paskui kepsnį, ar keptą paukščieng, kaip tai: žąsį, antį ir tt. pritaikintas daržoves, paskui kokią "pudingą" ar taip gardumėlį, vaisius, ant galo kavą ar arbata, su pyragėliais; užbaigt riešutais, saldinais, arba sudutais migdolais ir tt. Tie visi išskaituoti dalykai ne yra per brangūs, daug pigiau atsieina, ne kaip kelios bonkos baltakės ir baikutė radžio — tai geriau geresnių valgių nupirkt. Tuomet ket pinigų sutaupsime, bet ir sveikatą ir skanias pavalge, nei "įsigerti" nenorėsime. Mūsų lietuvių moterys, abelnai moka skanias sriubas išvirti ir paukščieng gražiai iškept. Tai čia parašysiu porą taip su dalykelių, naujasnių.

Prie keptos žąsienos ar antienos ar šiaip kepsnio, labai pritinka suvirinti obuoliai.

Obuolinė Košė.

Paimt keletą obuolių — del virimo, kietų, (cooking apples); nulupt, išpiant vidurėlius, supiaustyt ir užpylus vandens truputį, virinti kol minkšti, maišant pamažu, kad nebūt šmotukų, paskui įdėt cukraus, bet kad nepersaldintų, taip-gi dadėt truputį "gelatine," ištirpinto vandenyje, viena šaukštą ištirpyto "gelatine" ant vienos "pint" obuolių, išpilt išvirus ir blindelius ir kaip atauš, bus sušalus kaip košeliene. Galima tada išnešt ant gražaus, lėkšto bludo.

Spanguoles virinti tokiu pat būdu, ir labai pritinka prie kepsnių. Šioks būdas virimo, dailiai išrodo ant stalo, bet paprastai suvirinti obuoliai ir skanūs.

Keptos bulvės su pienu.

Nulupt ir supiaustyt plonai bulves, ištept sviestu molini indą ar skauradą ir įdėt supiaustytas bulves eilėmis, užbarsčius ant kiekvienos eilės druskos, pipirų ir truputį svogūno, taip-gi žiupsnelį miltų, taip dėt eilėmis, kol indas beveik pilnas. Prieš įdedant kept pečių, užpilt kvortą ar mažiau karšto pieno. Kept pečiųje 3 ketvirdalius valandos. Jeigu svogūnų nemėgiama, galima jų nedėt.

Gardumėlis iš pomarankių.

Dviejų citrinų išspaust sun-duką, vieną puoduką cukraus, vieną kvortą vandens, užvirinti ir įmaišyt keturius šaukštus kornų krakmolo (cornstarch), virinti pamažu 15 minutų ir maišyt visą laiką kad nesusputų į šmotukus. Išvirus nukaist ir atšaldžius, užpilt ant keturių ar penkių nuluptų ir supiaustytų šmotukų pamarankių. Ant viršaus to visko, paražinti išplaktais į putas, baltymais dviejų kiaušinių, apsal-dinus putas cukrumi ir užkvepinus keliais lašais vanillos. Labai geras "dessert."

Kuri tik išgali" gospadinė privalo gražiai papuošt stalą Kalėdomis — kalėdinėmis spalvomis t. y. žaliai ir raudonai. Gražiai, baltai patiest stalą, viską dailiai sudėt, nes prie gražiai švariai padėto stalo maloniau valgyti ir prastesnius valgius. Taip-gi jau pačioje šventėje nebereikia daug dirbti, jeigu apskriti gospadinė pasitaiso sau daug ką, jau iš vakaro.

Labai gražus paprotys yra puošt eglę. Jau rods ir tarp lietuvių tas paprotys yra inėjęs į madą — tik atsargiai su žvakutėmis, nes daug nelaimių iš tos priežasties pasitaiko. Jeigu elektra yra namuose, geriau turēt nupirkus elektrines lempukes, visokiose spalvose, jas galima vartot mets nuo metų. Be eglės rods nepilnos Kalėdos, ypač mažiuksams.

Visoms skaitytojoms "Moterų Skyriaus" veliū

"Linksmių ir malonių šventų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!"

Morta.

KALĖDŲ VARPĄ.

Kalėdų rytas. Jis stovėjo šale bažnyčios, žmogus pilnoj sveikatoj ir pertekęs šio svieto gėrybėmis, tečiau neužsigandėdino ir cinizmo gilius bruožai išrežyti jo veide.

Užsimąstęs klausė linksomos žinios, kurią bažnyčios varpai triumfališku sutartiniu balsu skelbė pasauliui — "ramybė žmonėms geros valios!"

Ore paplito garsas senai girdėtos giesmės, ir jo mintys, nešamos giesmės aidu, skrido toli, toli už girių, kalnų ir mažą gimtinių kaimelių.

Galvė pilna skubančių žmonių, ilgus eilės gražių namų, didi bažnyčia, viskas dingo iš jo akių.

Jis vėl mažas vaikas, stovį prie darželio vartų ir nekantriai laukia motynos.

Štai ir ji jau ateina, su didelia maldaknyge rankose, su šypsojančiom meilom akimi, ir sako "skubėkime vaikelį, jau pirmieji varpai skamba, kad nesuveluotumėt ant mišių taip brangioje dienoje."

Perbėgo jam per mintį žodžiai vienos giesmės — "tegel širdis pritauso vietą Jam, dangaus Karaliui." Vietos? Priešiminė savo jaunas dienas, kada atkeliavo į šį didį miestą, čia jis rado vietos įvykdyti savo svajones; žingsnis po žingsnio prasimušė per minias konkurentų, atsiekdamas savo tikslą — garbę ir turtus.

Vietos? Motinos, ambicijos ir gobšumo gundomos, plačiai praveria savo namų duris, duodamos jam vietą.

Viena gudresnė už kitas vadino jį "sūniumi," o jos duklė svajodama apie turtus ir garbę vadino jį "vyru." Kartus nušypsojimas perbėgo jo veida.

Taip, pasaulis užtektinai vietos jam davė įvykdyti savo svajones — užganėdinti savo ambiciją.

Užtektinai vietos buvo jo širdyje visam, tik nebuvo vietos nusižeminimui ir meilei, nebuvo vietos simpatijai ir pasigailėjimui, nebuvo vietos nekaltumui ir augštiesiems idealams, tikėjimui ir vilčiai, kuriuos turėjo mažučiamie gimtinės kaimelyje.

— "Ramybė žmonėms geros valios!" gaudė varpai; kaip iš miego pabudo žmogus, akys sužibo ašaros o lūpos šnabždėjo: "tegel širdis pritauso vietą Jam, dangaus Karaliui."

Urlika.

11-30-15 Worcester. Mass.

NAMON.

Traukinys, iš padūkes, leklia per snieguotus laukus; jo bildėsis, susimaišęs su žmonių balsais vagonė, darė it milžiniško bičių avilio ūžimą.

Vagonas pilnas dulkių ir dūmų, prikimštas nuvargusių žmonių, apsikrovusių ryšių ryšuliais, kurie jokiu būdu nenori tvarkiai sukrauti gulėti,

bet čia paslysta ten vėl nupuo-la.

Temsta. Aš savo kamputyje įsispraudus žiūriu pro langą ir prabėgančius tuščius laukus ir snieguotus kalnus ir nuplikusius medžius.

Nemaloni regykla, tad užmerkiu akis ir pasineriu minčių gilumoje. Netikėtai traukiny sušvilpia, suužia taip demoniškai, kad šokstu prie lango žiūrėti, ar kas neatsitiko. Bet ne, lauke viskas ramu, tik lekiamie per kokią tai pusiau sugriuvusį sukrypusį kaimelį, kurio aplūšė trobėsiai it baidyklės kofų iš po sniego.

Pagaliaus toluomoje pasirodo šviesos, žmoneliai subruzd, pradeda rankioti savo ryšulius, artinamės prie mano stoties. Traukinys pradeda pamažiau bėgti, keleiviai grūdas prie durų; i vagoną papučia šviežnis oras, inešdamas su savi mi gaivinanti pušių kvapstį.

"Štai ir ji!" šaukia vyresnysis brolis, pamatęs mane išlipant, gį jaunasis lyg koks indijonas, šoka aplink, pasakodamas įvairius namų atsitikimus.

Kreipiuosi į močiutę, su kuria iki šiolei nei žodžio nebuvo pratarę, ir einame prie rogių, kur bėrukai nekantraudami prunkščia ir kasa sniegus.

Sėdu šale močiutės ir taip gera, taip malonu darosi ant širdies, kad vėl esu su savaisiais.

Suskamba varpas, sušvilpia traukiny ir palengva ištraukia šį stoties, nešdamas su savi mi keletą šimtų kitų keliančių, nešdamas juos prie kitų motinų ir tėvų, prie kitų brolių.

Traukiame lygiuoju keliu, ir — čia viskas pradeda temti, nenoromis praveriu akis ir grįžtu iš svajonių dausų.

Zinau, kad mašinų bildėsis — tai mano traukinio užimas, rėkaujanti gatvės vaikai, tai žmonių balsai.

Zinau, kad mano tėvas ir močiutė atėjo, — iššaukti mano vaidentuvės iš šešelių krašto ir, kad mano kelionė namon kalėdomis — tai tik kelionė praėjusių dienų, kuri niekada neatsikartos.

Urlika.

11-30-15 Worcester, Mass.

"SANTA CLAUS."

Amerikos lietuviai susipažina su Santa Claus. Niekio panašaus lietuviai tėvynėje neturi.

Amerike ir Anglijoje yra žinomas Santa Claus arba kitu vardu St. Nicholas. Šveicarijoje vadinasi Samiklaus, Vokietijoje Kris Kringle.

Vokietijoje yra graži pasaka apie tai, kad Kalėdų rytą randama prie durų čeverykai su visokiais naudingais daiktais. Tai Kris Kringle teikia dovaną vaikeliams. Jisai pilnas yra visokių špų, apdovanoja žmonės pastatę ant savo ir Kalėdos yra ten linksmybių šventė.

KAIP GAMINTI SRIUBĄ.

Pirmiausiai pakalbėsime apie tai kaip gaminti gardžias sriubas.

Sriuba yra svarbus valgis ir mūsų šeiminkėms turėtų žinoti, kaip ją gaminti. Tarp Amerikos lietuvių ima įsivyranti netikės paprotys — ima neskaityti sriubą už valgi. Ima maitintis sausais valgiais, užgėdami kavos arba arbatos.

Toks maistas yra netikės. Veda prie skilvio ligų. Mūsų tautiečiai tėvynėje valgo daug visokių sriubų ir jie neserga viduriais. Amerikonai nevalgo arba mažai tvalgo sriubų. Todel tarp amerikonų yra labai daug su sugedusiais viduriais.

Jeį Amerikos lietuviai pa-

seks tame dalyke amerikonus, tai ir tarp mūsų vis daugiau atsisiras dejuojančių viduriais.

Tatai mokinkimės gaminti geras sriubas ir kasdien turėkime kokią gerą sriubą.

Kaip padaryti bulijoną.

Nusipirk mėsinę kaulų — 5 ar 10 svarų del sriubos. Kaulai yra pigūs, o sriubą iš jų galima pagaminti labai gerą. Kaulai tinka visokie — jaučio, versio, avies. Sriubai tinka ir tas skystimas, kuriame verda kumpis.

Mėsa reikia visados nuplauti karštame vandenyje ir sudėjus puodan, užpilti šaltu vandeniu.

Pavirinus, nugaribyti putas ir tuomet sudėti skanskonių. Kad padaryti keturias kvortas bulijono, tai reikia indėti vieną didelį svogūną, vieną morką, dvi ar tris šakutes petruškų, kelis babbos lapelius, kvėpiančių pipirų ir druskos. Tinka indėti ir salierų, bet jei kam perbrangu, tai galima ir be jų.

Dabar viską sudėjus, užvirinti ant didelės ugnies, pasikui ant silpnos ir virinti kol mėsa bus minkšta. Ant didelės ugnies verdant, reikia daboti, kad nenubėgtų. Tuomet visas skonis dingsta. Sriuba iš-eina nešvari.

Išvirus bulijoną reikia iškoš-ti. Visus tirštumus išmesti.

Tada iš to bulijono galima daryti visokias sriubas. Tokio bulijono galima išvirti gerokai ant karto. Pasidėti šaltai ir jį galima laikyti per kelias dienas. Jis negenda. Reikiant jo galima pasiimti ir virtis kokios sriubos.

Vėliau parašysiu, kokias sriubas galima pasigaminti iš tokio bulijono.

Mergaitė.

Kolumbas antru kartu plaukė Amerikon 1517 m. Su juo buvo tuokart 12 kunigų. Pirmoji diecezija Amerike buvo įsteigta 1512 m. ant San Domingo salos.

Visuomeniška teisingiausia Krautuvė Lietuvių Kooperacijos.

285 W. Broadway, tarp C ir D gatvių So. Boston, Mass.
Užlaikome geriausius šviežiusius visokios rūšies tavorus, kaip tai: Mėsą, Daržoves, Kenu-Grocerio, Puodus, Stiklus, Torieles (Dišes) Bliūdus, Čaininkus, didelius ir mažus Boilerius; žodžiu kas tik reikalinga prie gospadinystės, visko galima gauti Kooperacijos krautuvėje už pigiausią prekę. Speciališkias nupigūnimas ant visų tavorų prieš Kalėdas. Didelės dovanos tiems, kurie atsilankys į mūsų krautuvę. Tėmykete mūsų plakatų.

KA TIK IŠEJO IŠ SPAUDOS NAUJOS ST. ŠIMKAUS KOMPOZICIJOS.

- 1) "Oželis" mišriam chorui prie pijano 60c.
 - 2) "Scherzo" pijanui (solo) 60c.
 - 3) Šią nedėlėlę" mišriam chorui prie pijano 25c.
 - 4) "Plaukia sau laivelis" vienam balsui arba moterų chorui prie pijano 40c.
- Galima gauti tikiai "Muzikos" redakcijoje:
3214 CEDAR STR., PHILADELPHIA, PA.
Ten pat galima gauti "Keturiš dainos" vienam balsui prie pijano — 80c. Daug užsisakant — didelė nuolaida.

Selpkime badaujančią Lietuvą, aukodami kalėdinių dovanų pinigų Tautos Fondui. Moters jau tą daro. Vyrai, neatsilikime.

Moters ir merginos, rašykites į A. L. R. K. Moterų Sąjungą iki Naujų Metų, kol įstojimo mokestis perpus sumažinta.

KATALIKIŠKŲ LAIKRAŠČIŲ PRIETELIAMS.

Pagal įvykusios sutarties tarp katalikiškų laikraščių leidėjų pranešame šit ką: Tiems, kurie užsisakys per katalikiškų laikraščių agentūras daugiau, negu vieną laikraštį — bus daromos žymios nuolaidos. Kuo daugiau kas užsisakys laikraščių, tuo didesnė bus padaroma nuolaida.

- 1) "Draugas" — \$2.00, "Žvaigždė" — \$2.00.
- Užsakant abudu \$3.25
- 2) "Draugas" — \$2.00, "Darbininkas" — \$3.00. Abudu \$4.00
- 3) "Žvaigždė" — \$2.00, "Darbininkas" — \$3.00. Abudu \$4.00
- 4) "Draugas," — "Žvaigždė" ir "Darbininkas" — Visi kartu \$5.25
- 5) "Žvaigždė" — \$2.00 ir "Tikyba ir Dora" — 75c. Abudu \$2.25
- 6) "Draugas" — \$2.00 ir "Tikyba ir Dora" — 75c. Abudu \$2.25
- 7) "Tikyba ir Dora" — 75c. ir "Darbininkas" — \$3.00. Abu \$3.00
- 8) "Draugas," "Žvaigždė," "Darbininkas," "Tikyba ir Dora." — Visi \$5.75
- 9) "Draugas" — \$2.00, "Vytis" \$1.50. Abudu \$2.75
- 10) "Draugas" — \$2.00, "Žvaigždė" — \$2.00, "Vytis" — \$1.50. Visi \$4.00
- 11) "Draugas," "Žvaigždė," "Vytis," "Tikyba ir Dora." Visi \$4.50
- 12) "Darbininkas" ir "Vytis." Abudu \$3.75
- 13) "Tikyba ir Dora" ir "Vytis." Abudu \$1.75
- 14) "Draugas," Žvaigždė," "Tikyba ir Dora," "Vytis" ir "Darbininkas" — \$6.50
- 15) "Draugas" \$2.00, (arba "Žvaigždė") ir "Žvirblis" — \$1.00. Abudu \$2.50
- 16) "Tikyba ir Dora" ir "Žvirblis." Abudu \$1.50
- 17) "Vytis" ir "Žvirblis." Abudu \$2.00
- 18) "Darbininkas" ir "Žvirblis." Abudu \$3.25
- 19) "Draugas," "Vytis," "Žvirblis." Visi \$3.50
- 20) "Draugas," "Žvaigždė," "Tikyba ir Dora" ir "Žvirblis." Visi \$4.25
- 21) "Draugas," "Žvaigždė," "Tikyba ir Dora," "Darbininkas," ir "Žvirblis." Visi \$6.25
- 22) "Draugas," "Žvaigždė," "Tikyba ir Dora," "Darbininkas," "Vytis" ir "Žvirblis." Visi \$7.25

Pasarga: Čia dar nepaminti: "Moksleivis" — \$1.00, kuris negali duoti nuolaidos, nes ne biznio pamatais eina; "Tautos Rytas" — 50c., kurs ir taip baisiai pigus, ir "Pažanga," — \$3.00, kurios leidimas dar nėra pilnai pasiekęs.

"DARBININKAS"
(The Worker)
The most popular Lithuanian
Newspaper
published every Tuesday, Thurs-
day, and Saturday by the
St. Joseph's Lithuanian R. C.
Association of Labor
SUBSCRIPTION RATES:
Yearly \$3.00
3 months \$1.50
advertising rates on application
Address all communications to
"DARBININKAS,"
242 W. Broadway,
SO. BOSTON, MASS.

Kalėdos ir mūsų vaikučiai.

Kalėdos visiems yra bran-
gios, bet ypatingai krikščio-
nių vaikučiams. Iš tėvelių,
iš kitų vyresniųjų jie gauna
dovanų, jie gražiai pasilinks-
mina prie puikiai išpuoštos eg-
laitės. Bet kada kūdikis išau-
ga į vyrą, į moterį, jam ne tos
dovanos ir ne ta eglutė bran-
giuosius atminimus sužadina ir
dviasi pekelią. Jis arba ji
pirmiausiai atsimena, ką tada
matė ar girdėjo bažnyčioje, ką
veikė tą dieną visi jo namiškiai.
Betlejaus stalinė ir visomis
savo graudingomis apystovo-
mis gyvai užsiliko jo atminty-
je. Aidas giesmės, "Sveikas,
Jėzau, Mažiausias" lydi jį per
visą gyvenimą ir kas mielos
Kalėdos iš gelmių pakrutina
kaž ką slapto ir prakilnaus jo
sieloje. Kalėdos buvo tai lai-
kas, kada kūdikis pirmą sykį
arčiau pažino ir pamylėjo Kri-
stų. Kristaus — Sausgusio
vyro — vaikas gal nebūtų su-
pratus; bet tas Kūdikėlis, pra-
kartyje gulintis, kaip gi jis
yra artimas, mielas ir supran-
tamas. Ir Kalėdinė eglutė
ne delto jame atsiminimus su-
žadina, kad jį buvo gausiai nu-
šviesta ir dovanomis nukabin-
ta, bet visu pirma delto, kad
jie, vaikučiai, aplink tą eg-
lutę apstoje, giedojo garbę tam
pačiam Kūdikėliui Jėzui, kurį
ta eglutė ir nurodė, kaip o
šviesą nušvytusią visam pa-
sauliui ir atnešusią jam didžiau-
sias malones. Kalėdos tai
pirmos skiepijimo vaiko šir-
din tikybinių jausmų ir Dievo
meilės.

Užtat lai katalikų tėveliai ir
nepraleidžia tos gražios progos
veltui. Reikia nusivesti savo
vaikučius Bažnyčioje, kur ir
savo jaunais balseliais tegul
pritaria kalėdų giesmėms, rei-
kia nepasigailėti jiems aiškin-
imų apie Kalėdų šventę, apie
gimusio Kūdikėlio malones,
teikiamas žmonėms. Pagaliau
labai gražus ir naudingas pa-
protis rengti vaikams eglutes.
Kai-kuriose tautos yra papro-
tis, jog kiekviena šeima tai so
savo vaikams kalėdinę eg-
lutę. Jei mes to neingalime,
tai rengime nors prie kiekvie-
nos parapijos. Tą eglutę iš-
kilmę pamarginkime giesnė-
mis, geromis kalbomis, vaikų
žaidimais, nepamirštant prie
tos progos vaikučius apdovan-
oti.

**Pora minčių apie vaikų
auklėjimą.**

Negana tėvams pasielgti
gražiai ir krikščioniškai su sa-
vo vaikučiais — tik per Kalė-
das. Reikia čia pagalvoti ir
apie tai, kaip reikia auginti
vaiką, kad jisai neprazūdytų
tų dvasios turtų, kuriuos jisai
ingys per Kalėdas. Vaiką rei-
kia taip auginti, kad jisai tuos
savo dvasios turtais, savo tik-
ėjimą, dorybes — kad auklė-
tų ir stiprintų per visą savo
jaunystę. Žinoma, pirmoji
vaiko auklėjimo vieta tai na-
mai. Ten dedami pamatai
vaiko sieloje, ten pradeda nu-
sistovėti vaiko būdas. Bet nors
ir gražiausiai vaiką auginsi na-
mie, visą amžį negi išlaikysi
jį namie uždaryta. Vaikas
turi išbėgti į gatvę, turi lan-
kyti mokyklą, turi pasieškoti
sau draugų ir užsienimo. Čia
tai ir turi tėvams rūpėti, kad
1) gatvė kuomažiausiai galėtų
daryti į vaiką savo tvirkinan-
čios intencijos; 2) kad mokyk-
loje vaikas būtų mokinamas ir
nustatomas taip, kaip to trok-
šta kiekvienas lietuvis katali-
kas, t. y. kad mokykla išauklė-
tų mūsų vaikus gerais lietu-

viais ir dorais katalikais; to gi
negalima atsiekti be savo lie-
tuviškų katalikiškų mokyklų,
kurios turėtų būti kiekvienoje
mūsų kolonijoje, ypač šiek tiek
žymesnėje; 3) Kad vaikai tur-
ėtų visuomet gerus draugus,
kad matytų kuodaugiausiai
gražių pavyzdžių ir kuomažiau-
sia negerų. Visi žinome, kad
žmogaus prigimtis yra linkusi
labiau prie pikto. Tai apsi-
reiškia ypač kūdikyje. Kaip
lengva esti kūdikį papiktinti,
prikalbinti prie bloga — kas
to nežino ir kas iš mūsų nėra
ištyręs ir ant savęs, kol dar vai-
ku buvo. Užtat ir reikia steng-
ties, kad kūdikis visur matytų
kuodaugiausiai gerų pavyzdžių,
kad girdėtų kodaugiausiai ge-
rų, prakilnių kalbų, apšėjimų.
Vaikui geras pavyzdys, tai lyg
jaunam medeliui ta lazdelė-pa-
spirtis, prie kurios jį pririša,
kad neišaugtų kreivas.

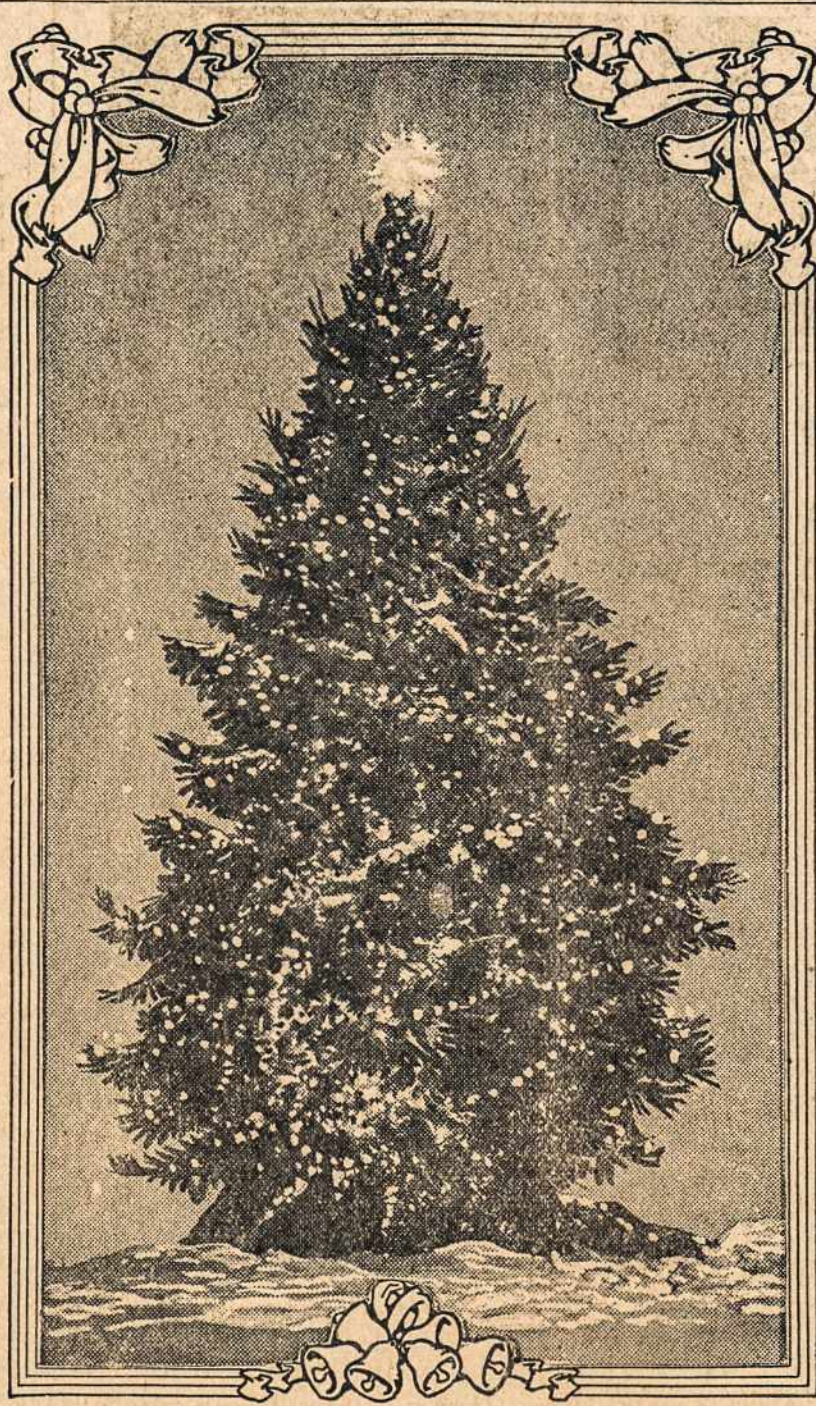
Labai naudingas yra daly-
kas prie bažnyčių steigti vai-
kų bažnytnes draugijas, kurių
tikslas būtų padėti išaugti vai-
kučiams dorais katalikais, ge-
rais lietuviams, blaivais ir svei-
kais žmonėmis. Tos draugi-
jės turėtų pratinti vaikus nuo
mažens prie tikybinių prakti-
kų pildymo, prie neapleidimo
mišų šv., prie šiek tiek tan-
kesnių išpažinčių ir t.t. Tos
draugijės turėtų duoti pro-
gą vaikams geriau prisilavin-
ti lietuvių kalboje, smagiai ir
padoriai liuosą laiką praleisti:
intaisant jiems rodytą sma-
gių ir naudingų paveikslų, mo-
kinant dainuoti, žaisti, tai-
syti gražių vakarėlių ir t.t.

Tose draugijose lengva būtų
apsaugoti vaikus nuo blogos
intencijos negerų žmonių ir jų
piktinančių pavyzdžių.
Užtat labai klysta tie tė-
vai, kurie leidžia savo vaikus
draugauti su bedievių tėvų vai-
kais, klausyti bedieviškų
prakalbų, dalyvauti tokiose
draugijose, ar choruose, kur
maišosi ir bedieviai. Katali-
kų vaikai, bendraudami, be-
sikalbėdami su bedievių vai-
kais, kaip bematant gali užsi-
krėsti jų betikybiniams papro-
čiams ir pažiūromis, gali nus-
toti branginti savo tikėjimą ir
dora, o klausydami bedieviš-
kų prakalbų niekinančių tikė-
jimą, bažnyčią, kunigus-gali
atšalti prie bažnyčios ir prie
savo tikėjimo priedermių pil-
dymo. Dar tik šiandien vi-
name lietuviškame laikrašty-
je esame skaitę šitą kokią pra-
nešimą:

Lietuvių vaikų pietūs bus Ka-
lėdų dieną (25 gr. š. m.) Lie-
tuvių Salėje... (čia nurodytas
adresas.) Vaikų pietūs prasi-
dės 2 val. po pietų. Įžanga
visiems vaikams dykai... bus
išskirti pietūs visiems vaikams,
be jokio skirtumo, ligi 14 metų
amžiaus...

Reikia kviečiami ir katali-
kų vaikai atsisėsti drauge su
bedievių, socialistų vaikais,
kur gal šie imi pasakoti drau-
giškai katalikų vaikams, kaip
jū niekas neverčia poterių kal-
bėti, ką jū tėveliai šneka apie
Dievą, kokiuose jie buvo vaka-
ruose, kokių jie klausė prakal-
bų ir tt.

Aišku, kad katalikai tėvai
turėtų neleisti savo vaikų į
tokius susirinkimus "visų vai-
kų, be jokio skirtumo," o
kad turėtų pasirūpinti patiek-
ti savo vaikams tokias pramo-
gėles, kur jū nieks negalėtų
papakilti ir jū tikybinių ir
moralinių jausmų užgauti.
Saugokime savo vaikučius
nuo blogų pavyzdžių.

MUNICIPAL CHRISTMAS TREE ILLUMINATED.

KALĖDŲ EGLAITĖ.

O! kaip gražus čia būrelis mūsų susirinko.
O! kaip miela ir malonu žvalganties aplinkui,
Kaip vaikeliai katalikai į būrelį glaudžias,
Kaip jie dailiai, dorai žaidžia net aniolai džiangias.

Stai turtuolis ir varguolis viename būrelj
Kartu lošia ir dainuoja, kaip moka, kiek gali.
Jūs seneliai, mūsų tėveliai, garbingi sveteliai,
Linksminkitės po draugei, džiangitės lik valiai.

Mes pagerbiame gimimą Dangiško Karaliaus.
Garbė Dievui ant augstybės, žmonėms geros valios
Lai ramybė būn žemybėje visame pasaulyje.
O tikėjims žmonėms šviečia, kaip žvaigždės, kaip saulė.

Brangaus atminimo diena, Kalėdų dienele
Jezusėliui giesmę giedam, sveteliams dainele.
Napadyvykit sveteliai mūsų mažuočių
Tiek didumo, tiek gabumo, tiek mūsų razumėlio.

Ačiū sveiki atsilankę, nesipuikavoje
Ačiū mūsų neužmiršę, mus apdovanoję.
Šia kalėdinę eglaitę mes ilgai minėsime,
Ir pasenę vaikų vaikams gal apsakinsime.

F. V.

EGLELĖ IR MERGELE.

Vysta ir gelsta
Palaužta eglė.
Dejuoja ir verkia
Nuskriausta mergelė.

Nustojo eglė
Gyvybės, gražumo,
Neb' teko mergelė
Linksmybės ramumo.

Tik blaško eglė
Pikti viesulai,
Kankina mergelę
Širdies skauduliai.

Neb' atgys elglė
Sausa amžinai;
Nuvytus rūtelė
Neb' žaliuos gražiai.

12-12-15 Athol, Mass.

A. G—as.

BERŽELIS ŽIEMA.

Debesys tamsūs padangėse plauko,
Saulutė apglėbė jie laiko.
Niekas neliko ant lygiojo lauko,
Tik sniegą vėjalis ten vaiko.

Rūstus tas laikas, kad beržo viršūnės —
Rods skundžiasi josios ir verkia;
Nuogos jos riogės, tik sniegas apgulęs
Jiems baltąjį apdarą teikia.

Eglė didžiojas ir juokias piktoji
Iš beržo, kad tasis yr' nuogas.
"Ko-gi liūdėji ir ko-gi vaitoji?"
Visvien tau likimas yr' blogas!"

"Džiangkis dabar!" piktai tarė pušynas,
Kaip vasarą kvapą tik leiskie,
Kur tavo lapai, kur yra beržynas?
Dabar-gi iš gėdos tu rauskie!

Debesys tamsūs padangėse plauko,
Berželis tur skaudžiai liūdėti;
Niekas neužjaudė nabagai; ant lauko —
Pavasario ilgą lūkėti...

10, XII, 1915 m.

L. Šilelis.

Iš po darbininko plunksnos.

Kučios.

— Tai kad jau tu Jievue visai
nepakantri, kad tik kiek ko,
tai tuojaus tos ašaros ir byra
kaip žirniai.
— Palik Joneli mane ramybė-
je. Mano ir taip širdis verda
kraujuose.

— Juk ir man širdis maudžia
ir liusta, bet ką darysi, rei-
kia ramytis. Kad Dievas duos
sveikatą prasigyvimsime; tuom
tarpu ir vaikučiai paaugs, vi-
si dirbsime, visi storosimės,
o pamatysi, kad po kelių mie-
tų, tai gyvensime kaip ponai.

Žinoma, jeigu Dievas duos
sveikatą, tai prasigyvimsime
su laiku, ale dabar ką daryt.
Metinės šventės dėkui Dievui
laukėme, o netik ką silkutės,
pyrago, mėsos šmotelio ir pi-
nigų nėi vieno auksino neturi-
me, ale ir juodos duonelės ir
tos paskutinę žiaunelę valgyt
baigiame... O kas bus toliaus?

— Mažele Dievas malonus, ba-
du nenumirsime, gausiu kur
nors, kokį nors darbą ir vėl
uždirbsiu, ir vėl šiaip taip ke-
lias dieneles pravilksime, o
tuom tarpu ateis ir pavasa-
rėlis o tada tai jau ne bėda:
kad jau visai nėra kas valgyt,
tai nors iš rūgštynių galima
yra barščių išsivirt. Pava-
saryje ir darbą greičiau galima

gaut. Ir su malka ne tokia
bėda, netiek daug sudega.

— Taigi, Jonuti, begigu bū-
tų neverkt ir nesirūpyt, kad
mudu vienudu būtumėva, tai
apsikabinę pasibučiuotumėva
ir nevalgę atgulę naktelę ra-
miai praleistumėva. Ale pa-
siziūrėk į tuos mūsų mažuo-
lius kudikius, kaip jie nedaval-
gę skursta, kuom jie mažuo-
liai kalti, kad taip tur vargt.

Tu išėini į darbą ir nors sun-
kiai dirbi, bet tau vis leng-
viau. Tu nematai ir negirdi
jū prašymų ir verkimo. O
man tai vis širdį, kaip peiliu
perveria. Atbėgs bile katras
prie mangs, įsmeigs savo mė-
lynas akeles ir žiuri taip gai-
liai, taip gaudžiai net pil-
nos akeles ašaroms pasriuva.
Neiškentusi paklausiu, ko ma-
želi nori? Duok mamele,
nors biskutį duonos. Aš taip
labai noriu valgyt. Ir ati-
duodu paskutinį karnelį, ko-
kį turiu. Pati kitą dieną iš-
bunu visai nevalgus, o ir
mano sveikata juk ne geležinė
ir aš pati jau negaliu taip pa-
dirbt, kaip kad pirmiaus ga-
lėdavau.

— Motinėle, mamele, eikš-
n į šitą kambarį pamatysi, ką
mūsų Mariutė padarė.
— Tai ką ji padarė?

— Ant tos kedės, ką tu verp-
dama sėdėdavai, surengė vi-
sas "kūčias."

— Tėveli, Motinėle eikš-
n pas mus ant kūčių; mes suren-
gėme viską, visai poniškai,
taip kad ir pats Dievo Sunelis
užgimęs ir jo šventieji anio-
lėliai galėtų valgyt ir džiang-
ties. Pirmiausia padėjome
ant kedės pluokstėlį šieno,
ką Jonuks parnešė iš lauko,
sugraibęs iš patvorio kur žydo
arklys buvo pašertas. Onu-
tė ant to šieno užtiesė savo
baltąją skarelę, paskui užsi-
lipęs ant augšto surado palė-
pėje keletą sušalusių miški-
nių obuolių ir dešimtis rie-
šutų, tai tai viską sukrovę ant
tos kedės. Dabar sako, kad
jau šimet bus gana visko, nes
daugiau nieko neturim. Ale
kaip užgims šią naktį Sūnus
Dievo, tai atneš ir mums vis-
ko, visko kiek tik norėsim
ir duonelės visą didelį kepalą.
Tai mes paskui jį garbinsime
ir giedosime su aniolėliais
drauge:

— Sveikas Jėzau mažiausias...
Ir judu tėveliai mums padėsit
giedot.

— Padėsime, vaikeliai, padė-
sime!...

F. V.

AŠ MYLEJAU.

Mylėjau tėveli,
O motynėlę
Dar labiau.
Godoju brolelius
Su seselėm draug
Buvau, buvau.

Per jū meilę
Aš laimingas
Buvau. Bet
Nelaimė atsitiko
Aš be jūjų
Likau, likau.

Oi kaip greit pajutau,
Jog našlaitėliu tapau.
Verčiau kožną valandėlę
Aš verkiau, verkiau.

Liejau, lečiau ašarėles
Ant jū šaltų
Krūtinėlių, bet
Aš savo tėvūželių
Jau prikelt
Negalėjau, negalėjau.

Apturėjau tokią
Mintį ką aš čia
Dar verkiu, jog
Reikia tik suprasti,
Kad ir aš ten
Eisiu, eisiu.

M. Šilelis.

VEIK NEATSIMAINĖ.

Betlejos miestelis ne kiek
teatsimainė nuo Kristaus lai-
kų. Ir šiais laikais piemens
gano avis ir ožkas ramiai sau
sėdėdami ir snausdami plačiu-
ose laukuose, kaip 1900 metų
su viršum atgal, kuomet dan-
gaus aniolai jiems apreiškė
linksma naujieną Išganytojas
užgiminas.

Vietos ir žmonės nepersi-
mainė žymiai nuo tų laikų,
kada Panelė Švenčiausia dėjo
Kudikėlių prapartėlin.
GRAŽUS PAPROTYS.
Sveicarijioj ir Norvegijioj
yra gražus paprotys per Ka-
lėdas suteikti paukščiams po-
kilį. Kiekvienas ūkininkas,
turtingas ar biednuolis, pa-
puošia namus pėdais javų.
Paukščiai suleikia ir lesa gru-
dus.

KAIKURIE LIETUVIŲ PAPROČIAI.

Lietuviai kūčiose stengiasi
nesuplykti ir su visais gyventi
dailiai ir daugumas neprietelių
toje dienoje susitaiko tarp sa-
vės. Veik visi suaugę žmonės
nieko nevalgo liki vakaro, kol
žvaigždutės pasirodo ant dan-
gaus. O tada valgo visa šei-
myna prie vieno stalo kiek tik-
tai yra tuose namuose gyve-
nančių.

Tarpe lietuvių gyvenančių
parubežiais su prūsais yra šio-
kie papročiai kūčiose ir Kalė-
dose:

Kūčių dienoje neatbutinai
arklius turi liuobti pats ūkinin-
kas ir turi po pietų išleisti pa-
silakstyti. Tai sako gerai ar-
kliai sekasi.

Mergelės kūčių vakare nak-
tyje laukia negulusios liki 12-
tos valandos ir žiūri į veidrodį
tai sako jeigu patropija pride-
ramame laike pažiūrėti į veidro-
dį, tai pamato savo businąjį
jaunikį.

Kūčių vakare klausosi, ku-
rių šalyje šunes labiausiai lo-
ja tai sako iš tos pusės atva-
žiuosią po Kalėdų piršliai.
Taip-gi sakoma yra, kad
Kalėdų naktį, Kristui užgim-
stant gyvuliai žmogaus balsu
šneka ir yra daugelis legendų
apie tokiuos atsitikimus. Sa-
koma, kad toje valandoje, ka-
da Kristus užgimsta, tai visi
vandens pasidarą saldus kaip
miešimas! Cielus grūdus kvie-
čių, žirnių, pupų, agonių
verda ir valgo ant priminimo
pirmųjų žmonių gyvenimo, ka-
da nemokėjo susimalt. Taip-
gi nevalgoma nei iš mėsos, nei
iš pienoškos nieko delto, būk
pirmieji žmonės ir-gi tų daiktų
nevalgo. Daugiausiai viskas
sutaissoma su medumi ir iš viso-
kių vaisių, grybų ir žuvies. O
stengesi pateikt net 12 įvairių
rūšių valgių.

NORĖJO PANAIKYTI KA- LĖDAS.

Kuomet Cromwell valdė
Angliją, tai jis buvo išleids
įsakymą, draudžiantį išieškoti
bile kokį džiangsmą per Kalė-
das. Visokios linksmybės ap-
sireiškimas per Kalėdas buvo
laikomas už tvarkos ardymą
ir maištą.

Vėliau 1644 m. Anglijos
parlamentas buvo išleids pa-
liepimą švesti Kalėdas ty-
kiausia be jokių linksmybių,
nes žmonės privalą tuomet ap-
dumoti ir apgailėti tą nuodė-
mę, kad jū prabočiai linksmi-
nosi per tokią šventę.

Bet tokis padavadijimas la-
bai nepatiko žmonėms ir tru-
kšmingai laužė tą įstatymą.
Nors buvo baisyų scenų, bet
nės pastatė ant savo ir Kalė-
dos yra ten linksmybių šventė.

KALĖDŲ LAIMĖ.

Taip žmonės Kalėdose ieš-
ko ir randa laimę ne žemiškuo-
se dalykuose. Bet ar visi taip
daro? Ar visi tų dvasios
pakilimą nukreipia geron pu-
sėn? Vai gaaila, skaudu pri-
pažinti, kad ne. Kaip skau-
du matyti, kaip mūsų kaiku-
rie broliai darbininkai preš
ritina vidun statinukes, apsi-
rūpina visokiais svagalais. O
paskui sutėria tą brangiausią,
švenčiausią, maloniausią šven-
tę girtavimu, lėbavimu, peš-
tynėmis.

SVEČIŲ PASVEIKINIMAS.

Sveiki apsilankę,
Mūs' brangūs sveteliai!
Jums tariame ačiū —
Kaip mokam, kaip galim,
Kad mus' neužmiršot
Ramučio kampelio,
Kur mums lyg antrieji
Tėvučių nameliai;
Kur moko mus visa,
Kas gera naudinga,
Kas ateiti gali
Mums duoti laimingą;
Kur mūsų mokina,
Kad būtumėm dori,
Geri ir naudingi,
Kaip Dievas tai nori.

Kas girdėt lietuvių kolonijose.

LEWISTON, ME.
Katalikų reikalai.

15—16 Gruodžio šių m. pas mus lankėsi su misija gerb. kun. A. Daugis iš Norwoodo, Mass. Daugelis žmonių atliko išpažintį, išklaušė gražių ir jausmingų pamokslų, kuriuos gerb. kunigas pasakė. Pirmą vakarą sakė apie išpažintį. Antrą vakarą nurodė aiškiai, kokias pasekmes atneša neįmanoma išpažintis.

Levistonio lietuviai katalikai gerb. kun. A. Daugiu be abejonės yra dekingi už jo triusą, ir jo pamokslai ilgai pasiliks Lewistoniečių atmintyje.

17 Gruodžio pėtnyčios vakare buvo šv. Baltramiejaus dr-jos susirinkimas Saldžiausios Sirdies P. Marijos parapijos. Nors žmonių tą vakarą atėjo nedaug, vienok, naujų narių tą vakarą prisirašė keletas. Aukų surinkta tą vakarą apie \$ 50.00 d. Nors tiksliai keli mėnesiai, kaip parapija užsimėgė, bet išde jau turi apie \$ 504.91c.

Išrinkta kolektoariai, kurie vaikščios po stubas rinkdami aukas del bažnyčios.

Kolektoariai išrinkti sekanti asmenys: P. Mardosas, P. Jasiunas, B. Ivaškevičiūtė ir M. Bernotaitė.

Taipgi nutarta ateityje surengti vakarėlį naudai parapijos. Susirinkimas užbaigtas malda.

Lewistonio Vytis.

NEW YORK, N. Y.
Atlaidai.

Aušros Vartų P. Šv. bažnyčioje nedėlio, 12 d. gruodžio, prasidėjo 40—val. atlaidai.

Bažnytėlė buvo gražiai papuošta tam tikslui.

Pribovo daug kunigų—svečių; iš kurių sekantieji atsižymėjo su pamokslais: kun. A. Milukas, kun. P. Remeika, kun. A. Grikis ir kun. Šeštakauskas.

Atlaidus užbaigė taip kaip pradėjo — su procesija.

Oras.

Oras labai baurus. Snigo, daug prisnigo, o trūksta darbininkų miestą apvalyti. Sunku netikėti žmonėms, bet ir gyvulėliams, kurie labai kenčia šaltį ir nesmagumą.

Ašarutis.

MONTELLO, MASS.

Montello miestelis, kuris stovi šale Brockton'o yra vienas iš nepaprastai lietuviškas apgyventų kolonijų.

Nepaprastumas ir skirtingumas yra tame, kad čia lietuviai gyvena visai atskirai nuo svetintaučių. Montelloje lietuvių apgyventose vietose, kur sudaro keliolika nemažų gatvių, svetintaučių visai negaliama surasti. Stubos, krautuves, valgyklos, barzdaskučiai, kriaučiai, laikrodininkai ir kitokios įstaigos ir amatininkai vien lietuviai. Ča atėjus į kokią krautuvę, į stubą ar ant gatvės sutiks, nereikia nei mastyti, kaip tas ir tas prakalbinti, bet kalbėk, klausk tiesiog lietuviškai ir išgirsi lietuvišką atsakymą.

Montello miestelį abelnai galima pavadinti tiesiog lietuvišku miestu, delto kad kitą tokį vargu Suvienintose Valstijose kur surastum. Be to dar šis miestelis yra vadinamas “sausu,” kaip Brockton'e taip ir Montelloje, salinių kur viešai pardavinėjama svaigalai, nėra. Ale prie tokios miesto tvarkos, salinių panaikinimas mažai ką gelbsti. Anot pačių montelliečių, girdi, kad pas mus salinių ir nesimato, ale ant skaičiaus mes salinių turime daugias, neg Boston. Ir kodėl čia neturėti, kad toks panašus uždraudimas svaigalų pardavinėjimo viešai, yra daroma tiesiog lyg ant uoko, arba tik tam, kad į valdiškas kišenes daugiau dolerių sužvejojus. Mat čia svaigalai paradvinėti uždrausta, ale bačkomis ir bonkoms atsivežti ar įsivežti valia. Tai-gi

nedyvai, kad čia randasi daugiau salinių negu Bostone. Stubose visai mažai ką teskiriiasi girtuokliavimas nuo kitų miestų gyventojų, kur yra viešai svaigalai pardavinėjami. Čia Montello lietuviai taip pat pagrižę nuo darbo tik vietoje “pantės” pasistato uzbong ar keletą bonkų ir susėdę tankiai ir dailioji lytis visi sykiu “linksmiasi” per vakarą. Apsišvietimas pas montelliečius yra pusėtinai. Abelnai paėmus montelliečių švietėjai, kurie užima didžiąją vietą, yra “Laisvė,” “Keleivis,” “Kova” ir “Sakė.” Katalikiški laikraščiai suliginus su kitais miestais, čia labai silpnai yra išplatinti. Kada katalikiški laikraščiai išplatinti silpnai, o “socialitų” gana pasėkmingai, tai ir visas veikimas beveik galima sakyti dalinas pusiau. Skaitytojas pamany, kad čia labai daug “socialistų,” bedievių, bet taip pasėkmingai bedieviška spauda įsigalėjus tarpe montelliečių ir savo veikimu nekuriuose dalykuose gali susilyginti jau net su katalikais. Paviršutiniai žiūrint taip bent atrodytų. Ale geriaus, giliaus prisiziūrėjus, pasirodo visai kas kita. Organizuočių bedievių, “socialistų” yra visai nedaug suliginant su skaičium katalikų. Bet jie savo miklumu, darbštumu, laikymesi stipriai viename ryšyje, ką jiems galima pripažinti, nemažai patraukia prie savęs daug mažai susipratusių katalikų, kurie per savo nesupratimą, uoliai padeda bedieviams taisyti ant jų pačių ir kitų katalikų kaklo kilpas. Arba žodžiu sakant patį ima ir krečia sau už kalnieriaus “socialistų” sumaišytus purvus. O dar vien delto, kad žiūrėdami ir klausydamies visokių Bagočių, Šliupų ir kitų “socialistų,” “garbingųjų žodelių, nepamato, kad tie visi drebmieji purvai, kuriuos “socialistai” svaido, o jie jiems padeda, krinta pirmučiausiai ant jų pačių, o paskui tik ant kitų katalikų.

Kad šie paminėti žodžiai yra netušti, tai labai aiškiai nušviečia virš paminėti laikraščiai, kuriuos didžiama montelliečių katalikų uoliai skaito ir remia. Matant tiek gerų, karštų katalikų ir taip remiančių bedievišką spaudą dar nebūtų taip skaudu, jei nuo jų išgirstum atsakymą, kad jiems tie laikraščiai geriaus patinka užtai jie ir skaito. Ale ne, didžiama tų “keleivinių” ir “sakininkų” atsako, kad jie skaito delto, kad tą laikraštį jiems koks agentėlis įalbėjo ir saito, o laikraštis girdi kitokio žmogaus nepadarys koks jis yra.

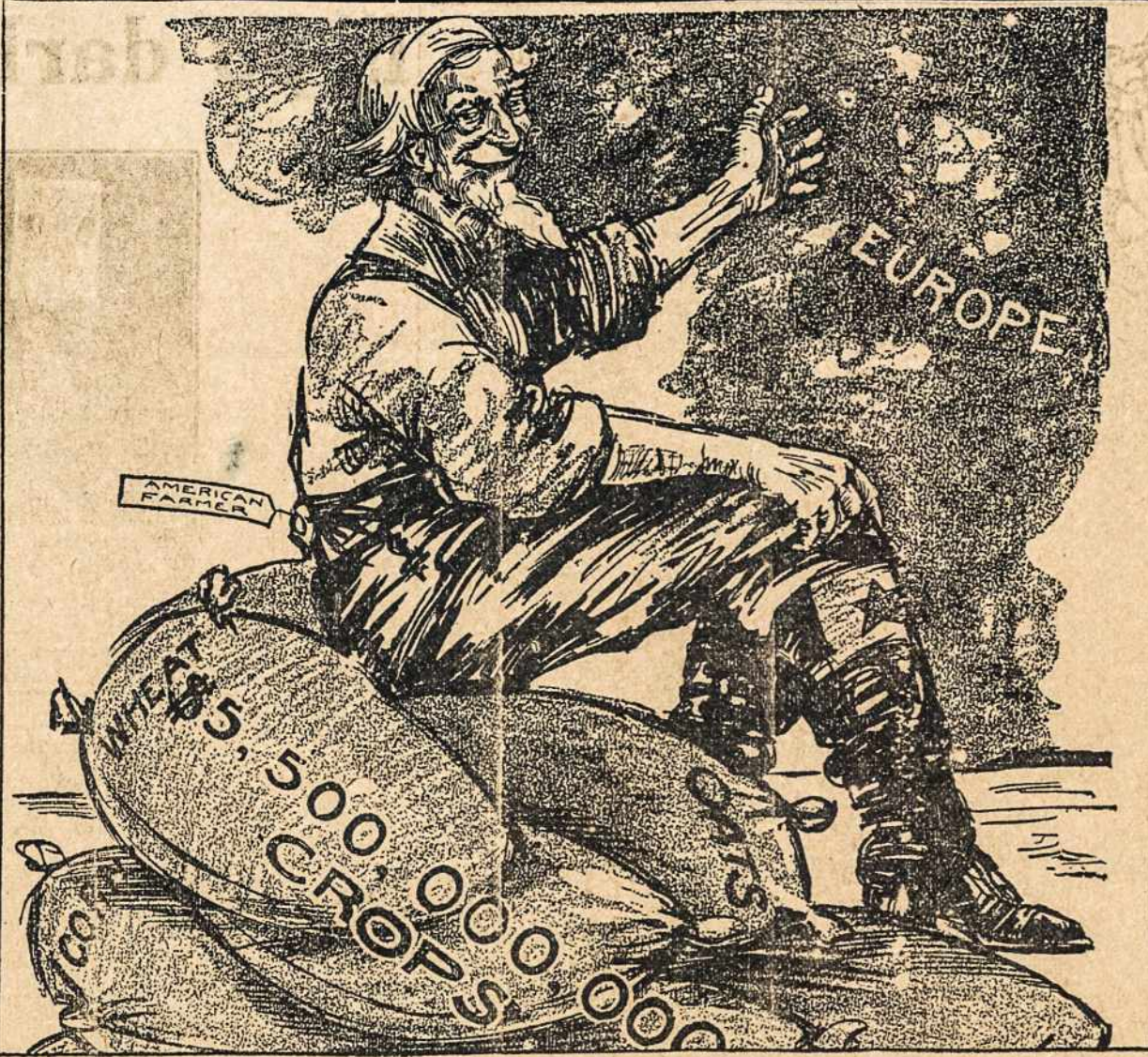
Ar čia neskaudu girdint tokį atsakymą? Kiekvienam yra aišku, kad toks jų tvirtinimas yra silpnas, ir tas pts tvirtintojas juste neįjunta, kaip su savo tvirtinimais tvirtinimais diena po dienos pats slenka prie bedievybės — ištvirkimo slenkščio, per kurį greičiausiai ar vėliaus turės žengti.

Daugelis vėl skaito bedieviškus laikraščius laikydamas tokios nuomonės, pasemtos iš tų pačių laikraščių ar jų “garbiųjų” kalbėtojų, kad tie visi laikraščiai “K.” “Kov.” “L.” “Š.” nėra bedieviški ir jie nėra prieš Dievą, nekovoja, neišjuokia Jo, bet tik kovoją prieš kunigus, prieš katalikus ir tt. Ant to galima pasakyti šit ką: Mielieji montelliečiai, kurie skaitote tuos raštus vien su ta nuomone, kada jie nėra bedieviški, o patys esate katalikais ir tikite į Dievą Visagalinį, tikite į Kristų kaip mūsų Atpirkėją, kad tie laikraščiai nėra bedieviški, tai brangus montelliečiai katalikai kurie tų raštų esate skaitytojai atverskit gi tos savo “Sakės” 11 numerį ir prisiziūrėkite, o ten surasite, kad mūsų “socialistai” tyčiojasi ne iš katalikų, bet tiesiog iš paties Dievo. Tyčiojas iš Švenčiausio Sakramento, sakydami tiesiog, kad kiekvienas Švenčiausis Sakramentas turi būti pirmą pagallėliu—šiupuliu perdurtas o paskui dedamas žmogui į burną.

Keleivis.

NORWOOD, MASS.

Gruodžio 19 d. š. m. norwoodiečiai katalikai susilaukė sau taip laukiamos tos iškil-

—From the Albany Knickerbocker Press.

Amerikietis gausybų pilnas moja ranka ir sako: ką ašpasisau, kad Europa liepsnose.

Atmink mielasai, kad taip juokauti iš Švenčiausio Sakramento neišdrystų netik koks svetimtikis, ale neišdrystų nei didžiausias pagonas, atskalinas, eretikas, nedrįstų taip paniekinėti išjuokti savo Atpirkėją, kaip daro mūsų lietuviški socialistai. Ir rodos daug dargeriaus būtų, kad tas pats katalikas, kuris šiandien perka tuos raštus remia ir platina, kad toks pirmą išsižadėtų Kristaus, spiantų pirmą ant visų šventenybių, o paskui imtų skaityti ir platinti tuos laikraščius. Dabar kyla klausimas, kokiuo budu mūsų “socialistai” savo laikraščius taip išplatina čia? Atsakymas labai lengvas. Ant to aiškiai prisipažįsta ir atsako keletas čia seniaus gyvenančių lietuvių ir tuos laikraščius skaitančių. Jie sako, kad jų mieste išsiplatintas bedieviškos spaudos buvęs toks: kol katalikiška spauda gyvavo dar silpnai, arba neturėjo savo agentų, kurie žmones būtų paraginę prie imimo katalikiškų laikraščių ir būtų jiems paaiškinę, koks yra skirtumas tarp tų laikraščių. Tuom tai tuo tarpu “socialistų” visokie agentėliai lino do iš stubos į stubą savuosius laikraščius pirsdami. Žmonės, būdami mažai apsišvietę, negalėjo atskirti, kuris yra geras laikraštis kuris ne, bet pirkto ar užsirašė tokį, koki jam agentėlis piršo ar kokį užrašė, o taip per keletą metų vien tuos laikraščius skaitydami apsiprato su jais ir šiandieną yra jau net jų rėmėjais.

Mūsų socialistai visur organizuoti. Kol socialistai moka puikiai organizuoti, ir savuose būreliuose tvirtai laikyties tai rodos beveik visi žino. Nes ne vienas dar pamena 1905 m. Lietuvoje organizuotų būrelių užpultus dvarus ar žydo karčiameje, kur ant stalo plečėvėsuja raudona vėliava, apie kurį stovėjo būrelis. Bet tie visi buvę būreliai jau išnyko ir gal šiandien nevienas susiprato iš tų organizuotų ir gailisi daręs tokias skriaudas.

Tas mūsų socialistų supratime naudingiausias darbas koki jie atliko ir iš kurio šiandieną dar taip džiaugias ir pasakoja kitiems, t. y. pirmą susitarus būreliu laisvamanių ir socialistų ir nuėjus bažnyčion, kur kun. Saurusaitis laikė misijas ir sakantą jam pamokslą, jie sukėlė riaušes, pradėję šikauti rėkauti, kad kun. S. pamokslą sakytį negalėtų, o paskum visi užsėdėję bažnyčioje kepures ir išėję lauk taip šikaudami. Kaip atrodo brangus kaitytojas, ar-gi ne praklinų darbą atliko mūsų organizuotas būrelis?

mingos linksnios dieneles, kurioje laimingai galėjo įžengti į savo naujai pastatytą puikią nemažą bažnyčią, ir ten atiduoti garbę savo Sutvetojui Dievui.

Pašventinimas atsibuvo 11-tą valandą iš ryto. Nežinau kokios priežasties delei daugiaus kunigų nebuvo, pašventinime nedalyvavo, kaip tik vietos klebonas kun. A. Daugis. Tai-gi ir draugijų iš kitų apielinkės miestų nedalyvavo šioje iškilmėje. (Kaip tankiai yra matyti ant bažnyčios pašventinimo pribūna tankiausiai visos aplinkinės katalikiškos draugijos). Tik dalyvavo dvi vietinės ir gana skaitlingos narių skaičium draugijos, t. y. Sv. Jurgio Kareivio Draugija ir Draugija Lietuvaiečių Neperstojančios Pagelbos Panelės venčiausios. Aplinkinių draugijų nedalyvavimą priežastis rodos bus ta, kad jų gerb. norwoodiečiai parapijonai nekvietė, žinau tai, kad išgirde apie Norwood'o bažnyčios pašventinimą nekuri, montelliečiai labai apgailėjo, kad jų toje iškilmėje neužprašė. Abelnai sakant norwoodiečiai lietuviai (gal nemažai priūdėjo ir lenkai. Mat pastarieji neturėdami savo bažnyčios dėjos prie lietuvių. Užtai ir pamokslai sakoma lietuviškai ir lenkiškai) pasistatė puikią cimentinę bažnytėlę, kurioje tilpsta 2 eilės po 2 pusi sėdynių. Sėdynėse tilpsta apie 500 žmonių, bet rodos dar prieš altorių bus galima įdėti kelios eilės sėdynių daugiaus (dabar toje vietoje stato kedes). Bažnyčia dar negatava kaip ir oro taip ir iš vidaus. Bokštas dar nevisai užbaigtas ir kryžaiš dar nėra. Langai, durys taip-gi dar nemolevoti, bet stovi paprastai šviesiu stiklu. Altorius tik vienas ir tai anot klebono dar negatavas. Vargonų del tos bažnyčios dar nėra. Giedorių būrelis nedidelis, bet gieda pušėtinai gerai. Pagirti galima už įvedimą giedojimo lietuviškų giesmių laike sumos, kaip tai “Sveika Marija Pana Gailinga,” “Jezau, Jezau eikš prie maneš” ir dar kitas.

Matyt norwoodiečiai mano pasekti lietuviškume Worcesteriečius, pas kuriuos lietuviškumas bažnyčioje daug pla-

Kas turi Metraštį, tai tas turi šventėms ir visiems 1916 m. smagaus, gražaus ir naudingo skaitymo. Jei dar jo neturi, tai tuoj nusipirk. Skaitykite ir platinikite knygele “Imk ir Skaityk.”

VISI Į PARODĄ WORCESTER, MASS.

Worcester'io Liet. Vyčių 26 kuopa surengė išdirbinių ir dailės parodą, kuri atsibuvo 27, 28 ir 29 dd. gruod. 1915 m. Be parodos bus kiekvieną vakarą prakalbos, teatrai, monologai, eilės ir dainos, taip-pat bus ir užkandžio. Liet. Vyčių 26 kuop. pašventė visas savo pastangas ant šios parodos, idant žmonės galėtų ko pasižiūrėti ir kuo pasidžiaugti. Svečiai iš kitų miestų atvažiavę gali apsisotiti Worron Hotel ant Front St. arba galės pas vietinius Vyčius. Todėl Vyčiai ir Vytės kas tiktais galite kviečiame pribūti ant šios parodos.

Su pagarba užkviečia

Liet. Vyčių 26 kuopa.

Linksminkitės su kalėdų dovana.

Del savęs arba savo draugo papirk naujausios mados Columbia Framafoną ir Rekordų su lietuviškomis dainoms, polkoms, valcais ir šep įvairiom meliodijom.

Reikalauk katalogo prisiųsdamas 4c. krasos ženkleliais.

Kaina Rekordų 10 colių, 2 dainos už 75c.

Kaina Gramafonų nuo \$15.00 iki \$500.00.

Pirkti galite už pinigus ir ant išmokėjimo.

Duodam 2 savaitēm pamėgini-mui dykai.

E 2223 Pamyklėjau vakar.
Drauge. Polka-Mazurkų.
E 2224 Mano Laivas
I Sveikatą Maršas.
E 2225 Einu per Dvarelj.
Gaila Tėvynės. Maršas.
E 2226 Per Giria Girelę.
Linksminkimės. Polka.
E 2227 Per Šilą Jojau.
Zydas Statinėje. Polka.
E 2228 Saulelė Nusileido.
Maršas Prince Vaiskava
E 2239 Šeriau žirgeli.
Dedukas. Polka.
E 2340 Vilniaus Rūta.
“Drinopolis.” Maršas.
E 2341 Kas Subatos Vakarėlį.
Nuotabu. Maršas.
E 2342 Siuvėja. Monologas.
Po Dugalviu Ereliu.
E 2343 Ant Vienos Galvos.
Monologas.
E 2356 Žuavų Maršas.
Lietuva Tėvynė Mūsų.
Tykliai Nemunėlis Tekla.

E 2357 Birutė. M. Petrauskas.
Kur Banguoja
Nemunėlis.
E 2358 Darbininkų Marselietė.
Sukelkime Kovą.
E 2359 Nemuno Vilnys.
Sudiev. Mazurka.
E 2360 Varpelis. Valcais.
Mano Mielas.
E 2392 Sveiki Broliai Dainininkai.
Ko Liūdit Sveteliai.
E 2893 Saulelė Raudona.
Jojau Diena.
E 2394 Už Silingėlių.
Šių Nakcialų.
E 2395 Bum Čik-Čik.
Dėdienė.
E 2396 Našlys. Žaislas.
Lapūnėlė.
E 2397 Klumpakojis.
Kokietka-Polka.
Kapella.

CHAS. URBON ir A. PILVINIS,

233 Broadway, - South Boston, Mass.
Tel. S. Boston 905 M.

GERIAUSIA KALEDŲ DOVANA

Užrašyk Metams
VISŲ MYLIMŲ LAIKRAŠTŲ

‘DARBININKA’
EINA KAS ANTRA DIENA
NEATIDĖK!

Pripildyk žemiau paduota kupona ir prisiųsk su Money Orderiu o mes pasiūsiame tamstos linksmiams draugams, prieš Kalėdas, puikias korteles, pranešdami apie dovana ir pradėsime jiems siuntinėti “Darbininką” su Kalėdinu numeriu. Tuojaus tą atlik, kad paskui nerūpėtų.

“Darbininkas”, 242 W. Broadway, So. Boston, Mass.:

Siuomi prisiūnėu \$_____ už kurios malonėsite pasiūsti Kalėdų korteles ir užprenumeruoti “Darbininką” ant metų pradadant su Kalėdinu numeriu, šioms ypatoms:-

1. Vardas _____
Adresas _____
2. Vardas _____
Adresas _____
Mano vardas _____
Adresas _____

Metams \$3.00; Pusei metų \$1.50; Keturiems mėnesiams \$1.00.

GERIAUSIA KALEDŲ DOVANA — “DARBININKAS”

Savo draugui, giminei, mylimam arba mylimajai užprenumeruok ant metų “Darbininką” ir teestie tai kalėdinė dovana.

“DARBININKAS” Tamstos draugui mylimam arba mylimai pasakoją kas svarbaus, indomaus šiame pasaulyje dedasi.

“DARBININKAS” praneša kas Lietuvoje dedasi, kaip mūsų viengėčiai pabėgėliai gyvena.

“DARBININKAS” daug turi žinių rašytojų, korespondentų, visose kolonijose. Geriausia nušviečiamas visas Amerikos lietuvių gyvenimas.

“DARBININKAS” kiekvienam suprantamai gvildena darbininkiškus klausimus, aiškina kooperacijos reikalus pranešinėja žinių ape darbus.

“DARBININKAS” savo raštų įvarumu, gausumu viršija visus kitus laikraščius.

“DARBININKAS” apščiai deda eilių, apysakėlių, pasakačių, kurias smagu ir malonu skaityti.

“DARBININKAS” turi visuomet ir rimtų, suprantamai parašytų straipsnių.

“DARBININKAS” plačiai aprašinėja apie karę.

“DARBININKAS” geriausia tinka būti kalėdinė dovana.

KALĖDOS.

Papročiai Lietuvoje, prie apeigų metinių švenčių, namuose ir bažnyčioje.

(Iš jaunystės atsiminimų.)

Niekados neužmiršiu tų pirminių išpuodžių savo gyvenime. Naktis buvo tyki. Žvaigždės kai perlai spindėjo ant dangaus skliauto. Mėnuo rodos auzavo ką linksmo, pilnu ramiu veidu tykia slinko per dangaus erdvę, tartum būdindamas visus žemės gyventojus nepaprastoj naktij. Šalna ant medžių, puošėsi, pindamas apie šakutes, baltais nekaltais vainikais. Kur-nekur buvo girdėtis šunelių amšėjimai, trepsėjimas ir kosėjimas einančiųjų. Kartas nuo karto nepasiliovė varstomos bažnyčios priegionio durys.

Bažnyčioje buvo tyku. Pavieniais žibėjo keletas spragančių žvakučių. Apie klaušykas tūnojo apie dešimt moteriškių, ir keli vyriški, vietu počiu atsirėmę į sieną, tartum prilaikydami, kad neginytų. Tankiai buvo girdėti batų kalenimas ir murmulinės grindis, nes kai kurie tikėjo, si sušildyti batuose kojas. O veizint ir juos, išrodė kiekvienas mastantis giliai. Vieni skaitėsi savo nusidėjimus, dažnai atsidūsėdami, kiti mąstė apie praėjusius tolimus laikus, dienos to atsitikimo Betlejame. Kiti laukė ateinant geradarių, kad jų nuodėmių, išklaušytų. Neilgai laukus ir atėjo klebonas su kamendorium laukiančiųjų nusidėjėlių išklaušyti.

Viršų didžiojo altoriaus puikiai išpuošta visokiom spalvomis sukdamos mirgėjo žvaigždės, tarsi traukė kiekvieno į einančio širdį prie naujai užgimuso Kūdikielio ir užsislėpusio po ženkla duonos.

Žmonių kas kartas rinkosi daugiau. Ant kiekvieno bažnyčioje besimeldžiančiojo veido buvo matyti ramumas, tartum laukė ką linksmai nepaprasto susilaukti.

Žvakės ant altoriaus, taip ir visoje bažnyčioje, pradėjo viena po kitai užžibėti. Klebonas rengėsi į apeigų rūbus. Kunigas kamendorius, mokytojas su smuikais, vargonininkas ir būrys giedorių lipo augštyti prie vargonų.

Suskambėjo varpai; klebonas žengė prieš altorių, tartum suduod visai žmonės lyg nepaprastoj valandoj. Sugaudė vargonai. ir smuikų balsas, tarytum veržėsi per vilnis aidą užiančių sutartinųjų, o giedančiųjų žodžiai tartum snigtė snigo ir skatino žmonių širdis ant atminimo pasveikinimo naujai Užgimuso Kūdikielio.

Sveikas Jezau mažiausias, Kūdikieli brangiausias, Tavo tam užgimime Suramink mus!

Žmonės puolė ant kelių, kiekvieno širdis pakelta link Augštesiausio, siunčia savo šauksmus ir atdūsius; kiekvienas mintyje pasiekia Betleją ir tuos laikus, kada gimė Išganytojas. Senai tas buvo. Senas tas laikas, jau dvidešimtas amžius slenkia, kada tas buvo. Mainės žmonės, mainėsi tautos, mainėsi ir jų papročiai, mainėsi visos gamtos krutėjimas. Nesimainė vien tik katalikų eldijos šis žodis: — O žodis stoji kūnu, ir gyvena tarpe mūsų... Ir dabar gyvena ir gyves, kol tas pats "žodis" palieps saulei nešviesti. Visas pasibaigęs, o Dievo Žodis gyves, nes Jis yra galingiausias ant viso sutvėrimo; o viską sutvėrė vien tik žodžiu. — Tare, ir taip stoji!

Ir vis bažnyčioje mąščiau su atyda.

Krikščionie! Nenusimink, kad audros pragaro tau kartais širdį sužeidžia, ar tai žodžių ar darbais. Gal tavo akys žemina tą, kurį tu už viską labiau brangini, tai yra Kristų ir Jo įstatytą tikėjimą. Taip-gi dažnai būni užgautas nuo savųjų tautiečių, kurie išsidažė savo tikėjimo. Pranyko dang tokių galiūnų, pranyks ir esantieji. Tik Dievo Žodis amžinai gyves. Tik tu būk ramus kantrybėje. Žiūrėk mintim į Betlejaus stonekį, statyk sau akys Dievišką Vaikelį, kada anas atėjo ant

šios žemės į šį pasaulį, užimdamas žemiausią vietą, tarp gyvulių. Pirmiausia apsiėmė visų pastumdėliams, vargūliams piemenėliams. Valdymojo viso sutvėrimo, Kurio rankoje visa gamta skrieja. Jis pats neranda ramios vietos. Godus Erodas ieško priemonės kaip būtų galima nužudyti Tą, kurio nei akia, nei jausmais nematė. Tečiaus veltui išžudo minią nekaltų bernielių. Dieviškas Kūdikielis stoji jų tarpe, vadu tos jaunos kariumenės, ir ištaiso rožėmis pintą kelią į amžinatvę.

Visas pasaulis išskiriamas keletą tautų, skaito metus: vienas tūkstantis, devyni šimtai penkiošimtieji. Paklausk, nuo kurios atminties šią skaitlinę skaito, sakys: nuo Kristaus užgimimo. Kaip tai niekla girdėti. Kurį garbinu kaip po Sutvėrtoją, goduju kaip po penėtoją, susivieniju, kaip su tėvu, kurį už viską augščiau statau; kas tik prie manęs prigulėtų, ir atsiduodu su viskuom Jam; visada Jo valioj, žodžių sakant, Jis yra mano, o aš Jo. Ir šiandien apvaikšiojame taip, garbingai tą šventę. Jo užgimimo atminimą.

Džiaugkimės ir linksminimės visi tikintieji ir Kristų ir giedokime Jam giesmes, garbindami Jį.

J. V. Kovas.

BETLEJAUS STONELE.

Toli nuo Betlejaus miesto, plačiuose tyruose, ant vėjo pagairios, ten kur prie geresnių ganyklų, stukojo apšapus pašiurė, i kurią nakties laike, arba ištikus lytui, ar darganotam orui, piemenys suvarydavo gyvulius, ir jie patys ten ir užvėja suėdavo prisiglausti. Tose ganyklose tokių pašiurių būdavo daug; vienos iš jų būdavo iškastos krantuose griovių, kitos išskaptuotos kalnų minkštoje uolose, o kitos sukalto iš rastų ir šakomis apdengtos.

Piemenys dažnai gyvulius nusigindavo toli už kelių mylių nuo miesto, kad imdavo kelias dienas laiko sugrįžti namon. Todėl jie i tokias ganyklas išsirengdavo ant kelių sąvaicų, ir sulig tiek pasimdavo su savyim maisto, o kitą gamindavosi jie patys laukuose, savo nakvynės, arba prisidengimui nuo nepagadų turėdavo iš audeklo pasigaminę budeles, arba kitokiu būdu dangstydavosi nuo vėjo pagairios.

Tose šalyse žiemos nėra ir nebūdavo, tik tai žiemos mėnesiuose krisdavo nuobodu lytus, kas labai ivargindavo, ypač esančius ant lauko, bet ganymas gyvulių nepersitraukia nei žiemą nei vasarą.

Tuose laikuose, cėsoriaujant Ryme Augustui, mažne visas svietas buvo po valdžią Rymo. Taip-pat ir visas tas šalis šv. žemės Palestinos, valdė Rymo cėsorius. Nors buvo tų šalių valdovai karaliai iš jų pačių tautos, arba jų įgaliotiniai; bet donė mokėdavo Rymo cėsoriui, ir jo, kaip vyriausio valdovo, turėdavo klausyti. Žydų žemė, Judeja, nors valdė žydų karalius Herodas, bet visuomet turėdavo klausyti Rymo cėsoriaus, ypač svarbiuose tos šalies reikaluose.

Tuomet kad turėjo ateiti ant šios žemės Išganytojas, buvo apimtusios karės, ir svietas ramiai gyveno. Tuom-gi pasinaudodamas Rymo cėsorius Augustas, sumanė visus savo pavaldinius surašyti, kuris i kokį miestą priguli. Ir pavaldytom šalim, kaip tai: Syrios, Palestinos ir Judejos žemių gyventojus surašyti, cėsorius paskyrė savo ištikimą vyrą Cidinijų tą darbą atlikti, ir kuris pildydams cėsoriaus įsakymą, paliepė visiems rinktis i tuos miestus ir miestelius, iš kur kas kilęs ir sulig savo kilimo, kad būtų užrašytu.

Šv. Juozapas ir šv. Marija gyvenanti šalyje Galiliejės miesto Nazareto, ėjo užsirašyti i miestą Betlejaus, žydų žemės, nes abudu paėjo iš giminių žydų karaliaus Dovydo.

Kaip žinoma, buvo neturtingi, kelionė atliko pėkščiom. Kelionė nuo Nazareto iki Bet-

lejaus ėme apie keturias dienas. Labai įvargo, ypač rupeštadami, nes Marija buvo neščia — jau artinosi diena Išganytojo užgimimo.

Žmonių daugybės priejo iš visų šalių i miestą Betlejaus, per tad viskas pabrango, ir ta priežastis, kad Juozapas būdamas neturtingas, neturėjo už ką užmokėti už nakvynę ir nakvynės sulyg savo biednuo Betlejaus mieste nakvynės negavo, nors ir meldė su ašaroms miesto gyventojų pasigalėjimo, bet visur buvo atstumti su paniekinimu, kaipo būturčiai ir elgetos. O tik tiem nakvynės ruošė, kurie brangiai turėjo iško užmokėti.

Po ilgą ieškojimą ir prieglaudos niekur negavus, ėjo i tyrus, ar nerastų tų kokią vietą, užvėją, nors tarp gyvulių. Buvo jau vėlus nakties laikas, gyvuliai jau buvo pašiūrėna suvaryti, o piemenys susirinkę savo kutyse miegojo. Tada Juozapas ir Marija, radę bent pašiurėje vietą, nuo vėjo prisiglausti, prisirengę sau nakvynę ant šieno tarpe gyvulių. Ir štai stojosi didžiausia laimė pasaulyje... Dievas priėmęs kuną ir dušią žmogaišką, nužengė iš dangaus ant šios žemės, ir sėdasi ant kelių Nekaltos šv. P. Marijos. Tai yra: Marija pagimdė Išganytoją Jėzų Kristų! Juozapas ir Marija, džiaugdamiesi, drauge verkdami iš to, kad tą dangišką Kūdikielį neturi lemtai nei i ką suvystyti, nei kur paguldyti, tik glamonėjo dangišką vaikelį. Gyvuliai, pažinę savo sutvėrėją, puolė ant kelių ir pasikloniojo Jam, ir kvėpuodami šildė Jį. Marija ir Juozapas suklaupe garbino Dievą.

Angėlai pabudino piemenis, o tie atbėgė pasikloniojo, ir dovanas Jam sudėjo, kiekvienas sulyg savo išgalėjimo. Grįždami piemenis nuo vietos užgimimo, ką tik sutiko kelyje visiems pasakoją apie stebėtiną atsitikimą, kas tą naktį atsitiko Betlejaus pašurėje (stai nelėj).

Gandai pasipylė po visas šalis apie gimusi Mesiją. Staimelė, (pašiurė), kurioje užgimė Išganytojas, krikščionys dideliai guodoja, net patys stambeldžiai laiko godonė, tardami: "Yra vietą, kurioje krikščionių Dievas užgimė."

Ant tos vietos, kur gimė Išganytojas, tapo brangių mūrmuro akmenų bažnyčią pastatyta, ir sidabro blekėmis dengta, viduris labai turtinai išpuoštas skaptorių: senose laikuose prie tos bažnyčios buvo keleta vienuolynų įkurta. Šv. Jeronimas tenai savo gyvenimą baigė.

Praktis, (ėdžios), ant kurių Kūdikielis Jezus buvo paguldintas, tapo perneštas i Rymą, ir iki šiandien pagarbųje užlaikomas.

Vystyklai, kuriuos Išganytojas buvo suvystytas, ilgą laiką buvo užlaikomi Betlejaus bažnyčioje, bet vėliau pateko i Caradratą, kur jų užlaikymui pastatė gražią bažnyčią, ir ten buvo sudėti iki laikų cėsoriaus Buduino II-jo, kuris padovanojo šv. Liudvikui Francijos karaliui. Tas patalpino savo koplyčioje, kur laidodavo karališką giminę.

Kaip miela ir ramu yra apmastyti annos laikus, ir apie tą vietą, ant kurios Išganytojas mūsų atėjo, ir gyvena tarpe mūsų; stojosi mus draugu, mūsų gentimi, mūsų broliu. Atėjęs ant šios žemės, apdovanojo visus dangiškoms gausioms malonėms, ir atidarė dangaus karalystę, visiems tiems, kurie tik trokšta tą daryti.

Todel varguoli žmogeli, jei tavę slogina nerami sąžinė, o gal šios asarų pakalnės neši sunkia vargų našta, tik žengk minčia i anų laikų stainele, prisistebėk kaip Tas Dieviškas vaikelis vargsta, teip kietai ir šaltai paguldintas, praščiau-sioje vietoje tarp gyvulių, ir vargdienių piemenėlių. Tai aiškus ženklas, kad Anas atėjo vargdienius suraminti. Tad šauki prie Jo, o Jis tau pasal-dins dienas tavo gyvenimo, ir laimingų padarys.

Sveikas! Brangus, Mažutėli! Paguldintas prakartėlyj.

Visi mes prie Tavę šaukiame, Ir malonių Tavo laukiam.

J. V. Kovas.

KUČIA.

Papročiai Lietuvoje, prie apeigų metinių švenčių namuose ir bažnyčioje.

(Iš jaunystės atsiminimų.)

Teip kaip šiandien atmenu, buvo pėtnyčia, o rytoj jau Kučia. Baigia paskutinę lekciją, mokytojas uždavinėjo, ką mes turėsime išsimokyti šventėje. Nelabai mėgau mokyti per šventes, kadangi ir teip rūpėjo man daug darbų namieje. Reikės ir rogutes susitaisyti, ir kalną snieginį padaryti, na ir vėželius. Ale ką daryt, reikia klausyt. Tik žiupltelejau lyg nusimines, galvą pasikasiau ir klausiau, ką daugiau pasakys. Paskui liepė viską aprašyti, kaip mes perleisim šventes. Tas tai man labai patiko, nors nelabai pas per rašytojas buvau, bet nepraleizdavau, ką matęs naujo, tuo užsirašydavau.

Tą dieną oras buvo netikęs, snigo ir vėjas sukuriuotai nešiojo sniegą i visus kampus, bet mes nepaisėm, staigą išsigrudome iš mokyklos. Vienas kita stumdėm po sniegą ir mėtėmės. Kitam daėjo net iki asarų, ir aš pats parėjau su raudonom ausim ir su nugarubisiais nagais.

Vakare, prieš kučios dieną, valgant vakariene, mama pasakė: "Kas rytoj ilgai miegos, arba ka vargiai kelsis, tas bus ištisus ateinančius metus tinginis; o jei kas rytoj gaus barti arba plakti, tai per ištisus metus bus tam atkartota." Aš po vakarieniai tuoj rengiausi gulėti; nes rūpėjo rytoj anksti užsikeltus, kad nepasilikti ant ištisų metų tinginiu.

Rytą pabudau...da tik viena mama tebuvo atsikėlusi ir trūsėsi virtuvėj. Aš mamai palinkėjau laimingų kučių; jį mane pagyrė, kad nebusiu tinginiu ir pabučiavo man i galvą.

Klaupęs sukalbėjau kasdieninius poterių, nusiprausiau ir bruzgiai rengiausi i bažnyčią idant nepasivėluočiau patarnauti šv. Mišios. Nuėjęs radau ką tik dar bažnyčią atrinktą. Priteko ilgai laukti, kol klebonas atėjo. Atšventus klebonui šv. mišias, nusivedė mane i kleboniją ir pavaišino saldžia arbata ir davė naujus batus ir vieną rublį, primindamas, kad gerai tarnavau. Naujais batais liepė pasirendinti rytoj einant i bažnyčią, o už rublį nusipirkti ant švenčių barankų ir saldainių.

Pabučiavau klebonui ranka ir pasakiau ačiū, linkėdamas jam laimingos šventės, ir bėgau linksmas namon. Mąščiau, ką man pirkti už tą rublį, nors klebonas liepė pirkt barankų ir saldųkų, žinau jis tik uanė mėgino ant ko aš linkęs, ir nusipirkau "Aušros" lietuvišką kalendorių ir keletą knygų. Už vis man labiau patiko "Mužikėlis". Namieje mama

ir Ona tarnaitė mazgojo grįčios sienas, lubas, grindis ir visus rakandus, kas tik buvo grįčioje. Man buvo labai žingeidu, kodėl teip viską dabina, buk laukdami kokio didelio svečio. Mama man pasakė, kad šiandien kučia, kaipo atminimas pirmutiniui šiam pasaulyje žmonių, Adomo ir Jievos Rojuje, kada jie Ditiui nusidėjo nepaklusnumu, suvalgė užgintą vaisių. Rytoj užgimimas Išganytojas, kuris savo atėjimu ant žemės panaikino pirmąjį nusidėjimą Adomo ir Jievos.

Visą dieną buvome teip, kaip nevalgę, alkinomės. Ant pietų Ona atnešė pilną rėtį išvirus sausų žirnių ir tik tais apsiėjome. Po pietų tėtis išėjo liuobtu apie gyvulius; ir aš drauge išėjau, nes nemėgau būti grįčioje, kadangi viskas buvo apteršta pamazgomis, kur mama ir Ona dabino.

Gan laiko prieš saulės nusileidimą pašerė visus gyvulius, ir kiekvienam šiandien davė gardžiau. O kada gyvuliai padė, saulei leidžiantis išrinkom visus šiaudus ir iššluostėm rindas ir taip palikom ant nakties. Man buvo žingeidu tas nepaprastas matymas; tėtis gi man pasakojo: "Vaikeli, šianakt Šventa Naktis, nes apvaikšiojam atėjimą ant svieto Mesijo, tai yra Išganytojaus Jezaus Kristaus, o Jis užgimė ant šio svieto tarp gyvulių, pašiurėj Betlejeme. Mes atmindami tą paslaptį įsikunijom Dievo Sinaus, tą pavyzdį pritaikom apmąstydami vargingą Jo i šį pasaulį atėjimą."

Betmstant susirinkome i grįčią, kur buvo šviesiau negu kitados, nes daugiau žiburių degė. Stalas buvo užtiestas baltą drobule ir po ją padėta truputis šieno ant atminimo, kad Išganytojas užgimė ant šieno, prakartėje. Ant stalo sudėta kučių vakariene: dideli blindas avizinio kiseliaus i asotis su aguonų pienu, kišas blindas su klekais paskan-tas su medumi ir su čielom suuonom, kelios silkės, baltas jirago ir stiklinė medaus, o šalia kerčia buvo padėta lėkštė su plotkelėm. Kada psėdom apinkui stalą, tėti, mojos, ir mes visi; sukalbėjome poterių, o mes visi jį pritarėm. Pabaigus maldą, tėtis paėmė plotką i ranką, peraužė ir laikydamas rankoje inkėjo visiems sulaukt laiminai litų metų ir siulė visiems aužti plotkas iš jo rankos, o mes visi laužėm, o nusilaužę, po tėtis, atkartojome tą patį žarpe savęs, laimindami vieni kitam gerų, laimingų švenčių po tam sėdom valgyti kūčias vakariene. Visi valgė tykiai ir skubino, nes kiekvienas buvo gerai paalkęs. "Kažin ar bus sustingęs kisielius, mama sušneko, i mane pažūrėjus. — nebuvo kam bėgti apie trioba, tu buvai nuėjęs pas tėvą, nenorėjau šarkti." Ir nusiširsojo. Supratau, kad mama tik juokus užminė. Tai paprasta vaikų žaislė; jei kisielių verda,

tai vaikams liepia bėgt apie triobas, buk kisielius geriau sustingęs. Man klekai su medum geriau patiko, tai aš ne-paisiau, ką kas šneka, bet valgiau sau ir gana. Pavalgę rengėmės gulti. Ši vakarą mama ir Ona nuo stalo nieko nevalė, kaip valgėm, teip ir paliko. Man buvo žingeidu, ką tas reišė. Priėjęs tat prie Onos paklausiau patyliai: Onute, tu užmiršai šį vakarą nuvalyti stalą? — Ona atsakė: Ne užmiršau, ale palikome iš priėjusidėjimą Adomo ir Jievos.

Visą dieną buvome teip, kaip nevalgę, alkinomės. Ant pietų Ona atnešė pilną rėtį išvirus sausų žirnių ir tik tais apsiėjome. Po pietų tėtis išėjo liuobtu apie gyvulius; ir aš drauge išėjau, nes nemėgau būti grįčioje, kadangi viskas buvo apteršta pamazgomis, kur mama ir Ona dabino.

Gan laiko prieš saulės nusileidimą pašerė visus gyvulius, ir kiekvienam šiandien davė gardžiau. O kada gyvuliai padė, saulei leidžiantis išrinkom visus šiaudus ir iššluostėm rindas ir taip palikom ant nakties.

Man buvo žingeidu tas nepaprastas matymas; tėtis gi man pasakojo: "Vaikeli, šianakt Šventa Naktis, nes apvaikšiojam atėjimą ant svieto Mesijo, tai yra Išganytojaus Jezaus Kristaus, o Jis užgimė ant šio svieto tarp gyvulių, pašiurėj Betlejeme. Mes atmindami tą paslaptį įsikunijom Dievo Sinaus, tą pavyzdį pritaikom apmąstydami vargingą Jo i šį pasaulį atėjimą."

Betmstant susirinkome i grįčią, kur buvo šviesiau negu kitados, nes daugiau žiburių degė. Stalas buvo užtiestas baltą drobule ir po ją padėta truputis šieno ant atminimo, kad Išganytojas užgimė ant šieno, prakartėje. Ant stalo sudėta kučių vakariene: dideli blindas avizinio kiseliaus i asotis su aguonų pienu, kišas blindas su klekais paskan-tas su medumi ir su čielom suuonom, kelios silkės, baltas jirago ir stiklinė medaus, o šalia kerčia buvo padėta lėkštė su plotkelėm. Kada psėdom apinkui stalą, tėti, mojos, ir mes visi; sukalbėjome poterių, o mes visi jį pritarėm.

Pabaigus maldą, tėtis paėmė plotką i ranką, peraužė ir laikydamas rankoje inkėjo visiems sulaukt laiminai litų metų ir siulė visiems aužti plotkas iš jo rankos, o mes visi laužėm, o nusilaužę, po tėtis, atkartojome tą patį žarpe savęs, laimindami vieni kitam gerų, laimingų švenčių po tam sėdom valgyti kūčias vakariene. Visi valgė tykiai ir skubino, nes kiekvienas buvo gerai paalkęs. "Kažin ar bus sustingęs kisielius, mama sušneko, i mane pažūrėjus. — nebuvo kam bėgti apie trioba, tu buvai nuėjęs pas tėvą, nenorėjau šarkti." Ir nusiširsojo. Supratau, kad mama tik juokus užminė. Tai paprasta vaikų žaislė; jei kisielių verda,

prašymais ir užsakymais, pareikalavima's ženklelių ir atviručių. Širdingai ačiū! Mums tas kiekvienam turėtų rūpėti. Jums dėka broliai ir sesutės, nuo verkiančios ir kraujuose atsiradusios mūsų tėvynės Lietuvos, praklinų darbą jūs padarėte. Pasakykit i kitiems, kad jūs iš to nuostolio nei kokio neturėjote, bet kad jūs jaučiatės užganėdinti, kad Tėvyne Lietuva sušelpėte, paaukadamu tuos kelis centus. Juk Dievas girdi, kad tėvynė šaukia pagalbos, Dievas mato ir žino, ar tu nuo širdies tėvynę gelbsti, ir ją šelpi, jeigu šelpi ir nori gelbėti, nepasigailek tų kelių centų, centų, ir kad dabar švenčių laikų šv. Kalėdų sulaukė ir Naujų Metų laukdami, pasiryžtumėm rašinėti laiškus savo draugams ir ant kiekvieno lipytumėm po vieną Tautos ženklelį, arba rašykime ant Tautiškos atvirutės. Maloniai jumi pritarnausiu, ir pareikalavus prisisiūsi. Tik rašykite ir prašykite.

Lietuvių R. K. Am-jė Federacijos centralin's Vice-pirm. J. V. Kovas, 21 Congress Ave., Waterbury, Conn.

LAIMINA DUNOJŲ.

Ruminių yra paprotys per Kalėdas laimėti Dunojų. Susidaro didelės procesijos iš svietiškių ir kunigų ir ena ant Dunojaus. Ten iškerta eketį ir meta jin medinį kryželį; kas paskui atras tą kryželį, tas bus laimingas.

Susivienijimas Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoje.

—YRA—

Gyvam džiaugsmas- Sergančiam Viltis! Mirštančiam Ramybė!

Tūkstančiai Lietuvių-Katalikų priguli prie šios organizacijos ir tūkstančiai kas metai prisirašo naujų narių. Bet gal da pats gerbiausias nepamastei, kas ji yra ir delko pats neprisiraši.

Stai kas šioji organizacija yra ir ką ji duoda: —

- 1) Apsaugoja narių gyvastis ir moka pomirtinės \$150.00, \$250.00, \$500.00, \$750.00, \$1000.00.
- 2) Moka pašalpą nariams-ligoniams kas savaitę po \$3.50, \$7.00, \$10.50, ir \$14.00.
- 3) Šelpia neįgalinčius narius ir našlaičius.
- 4) Skleidžia apšvietą, išleidinėja gerus raštus ir dalina nariams dovanai.
- 5) Platina dorybę, suteikia patarimus ir nurodymus tikėjimo ir auklėjimo dvasios reikaluose.
- 6) Rūpinasi Lietuvių Tautos reikalais, remia pinigais ir moraliskai visokias lietuvių kultūriškas įstaigas ir tt.

Instojimas i Susivienijimą pigus, mėnesinė mokestis lengva. Norėdami gauti platesnes informacijas kreipkitės i vietines kuopas, kurių randasi kone visur po visą Ameriką, kur tik lietuvių apsigyvenę, arba stačiai pas Centro Raštininką, šiuo adresu: —

J. S. VASILIAUSKAS, 112 N. GREENE ST., :: :: BALTIMORE, MD.

18. JAV DARBININKAS "pėdės" konvertą audaro saliuone, ant šio šeimynoje. Broliu darbininke, pasiryšk nuo šių švenčių savo "pėdės" konvertą visuomet praplėsti namie.

PRIE LAIKRAŠČIO "MUZIKA."

Ponas Brooklyn'ietis 37 num. "Darbininko" klausia kas yra "Muzikos" leidėjumi. Spėdamas, kad tai vargonininkų Sąjunga, prikiša jiems "balta katalikišką duonelę" ir užsi- puola, kam jie "Muziką" spausdinsią "nekatalikiškoje spaustuvėje".

Ponui Brooklyniečiui ir ki- tiems ką rūpinasi "Muzika" iš tokio atvilgio, maloniai pranešu: sumanytoju, vedėju ir leidėju laikraščio "Muzika" turiu garbę ir nelaimę būti pa- talsi. Maniau, kad tas aišku iš "Muzikos" apsigarsinimų. Var- gonininkų Sąjunga ir kiti, anot p. Brooklyniečio "geri žmo- nes" pasižadėjo mano "Mu- ziką" tikrai remti.

Spausdina "Muziką" ten, kur man atrodo patogiau ir pigiau, neiatsižvelgdamas į popierio ir raidžių katalikiškumą arba nekatalikiškumą.

Brooklyn'e gyvena "Mu- zikos" administratorius p. Strumskis, kuris už savo visą darbą, kaip ir aš, pasiriz- nieko negauti; čia-pť New Yorke yra pigios gaidžių spau- tuvės ir kitoki spausdinimui "Muzikos" patogumai, — Brooklyn'e "Muzika" ir spau- zdinama.

"Muzikos" leidėjas ir vedė- jas

St. Šimkus.

MUZIKOS MYLĖTOJAMS.

Po Naujų Metų Sausio mėne- syje pradės eiti laikraštis "MUZIKA"

pašvestas vien Muzikos reikalams.

Prenumerata ir apgarsinimai jau priimami. Siųsdami pre- numeratą ar šaip kokiais rei- kalais kreipdamies, dėkite ad- resą tokį:

"MUZIKA,"

3214 Cedar Street.,

Philadelphia, Pa.

"MUZIKOJE" skaitytojai ras pamokinių, kaip reikia muziką suprasti ir kaip ją išreikšti.

"MUZIKOJE" nors ir bus vi- sos muzikos judėjimo sryties at- pindys, bet daugiausia bus rašo- ma apie mūsų lietuvišką muzi- ką ir jos apsiereikšimus.

"MUZIKOJE" bus išgudoma muzikos istorija ir teorija.

"MUZIKOJE" bus spausdina- ma gražiausias lietuvių liaudies dainos su gaidomis.

"MUZIKOJE" Dainininkas- solistas ras dainų vienam balsui prie fortepijono.

"MUZIKOJE" Dainininkas- choristas ir choro vedėjas kiek- viename "Muzikos" numeryje atras: dviems, trims ir keturiems balsams dainų, o taip-pat ras ir didesnių veikalų solistams ir cho- rams.

"MUZIKOJE" Mylėtojai ba- žnytinės muzikos, atras tipiškių ir gražių bažnytinų giesmių.

"MUZIKOJE" Skambinantie- ji pianą, ras gražių veikalų pia- niui.

Žodžiu — "Muzika" užganė- dins kuodangiausiai muzikos my- lėtojų troškimus nečdama jiems dvasinį ir grožės maistą.

"MUZIKOJE" bus spausdina- mi M. Petrausko, St. Šimkus, bai- ges Varšavos Konservatorijos var- gonų skyrių ir Petrogrado Kon- servatorijos kompozicijos skyrių.

"MUZIKA" išėdinės kartą į mėnesį.

"MUZIKA" susidės iš 16 pus- lapų straipsnių, žinių ir 8 pus- lapų (didelio formato) gaidų.

Tai-gi. Muzikos Mylėtojai, su- kruskitė, kad mūsų laikraštis išsiplatintų kuoplačiausiai ir kad nuveiktų kuodangiausiai.

"MUZIKA" kaštuos metams \$3.00, pusei metų \$1.50. Atski- ri numeriai 40 centų.

Pardavinėtojams bus duoda- mas nuošintis.

PABĖGELIŲ RAŠOMASIS IR ŽINIŲ TEIKIAMASIS BIURAS

prie Centralio Lietuvių Komiteto del karo nukentėjusiems šelpiti pradėjo darbuoties nuorugp. 25 d. Biuras rašo visus lietuvius, išsiblaškusius po Rusiją, ren- ka žinias apie jų padėjimą, padėjimą susieškoti kits kitą giminių, pažįstamiems ir kaimynams; teik'a visokių pa- bėgėliams reikalingų žinių ir duoda žodžių ir raštu teises ir kitokių patarimų.

Biuro adresas: PETROGRAD, BASKOV PER. 29, B. 10; Biuro vedėjas advok. KAZYS SALKAUSKIS.

Ateina Žiema

Reikės visiems nusipirkti žieminių rūbų ir gerų čėverykų, tai-gi nepamirškite, kad mano krautuvė yra užlaikomi geriausi tavorai.

ČEVERYKAL Vyrų, Moterų ir vaikų, ge- riausia padaryti, pagal naujausią madą, kožna pora gvarantuojama.

VYRŲ SKRYBĖLĖS VISOKIŲ KAINŲ.

Šiaip jau užlaikome visokius vyrų aprėdalus, marškinius, sveterius, pirštines ir t. t.

Mūsų KAINOS ŽEMESNĖS UŽ KITŲ.

NUOSIRDŽIAI UŽPRAŠOME.

C. P. YURGELUN,

377 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

LIETUVIŠKA

Kriaučka

Padarom moteriškus drabu- žius, vasarinius ir žieminius po naujausią madai.

A. CEPULIONIS,

242½ W. Broadway,

(Virš "Darbininko" spaustuvės.)

So. Boston, Mass.

Vienintelis Bepartyviškas Laikraštis

AMERIKOS LIETUVIS

Vienintelis lietuviškas bepartiviškas laikraštis Amerikoje, talpina žinias iš lietuvių gyvenimo, iš karės, iš Lietuvos. Darbin- kų Žinios, Prakalbos po Medžių, Moterų Skyrius, Moterų Žinios ir Naminiai Darbai, Aprašymas Kariaujančių Šalių, Juokai ir Mar- gumynai. Jeigu viena perskaitysi tikrai pamylėsi.

Kaina metams \$1.50, Pusei metų 75c., Kanadoje užrubežiaus, \$2.00

Prisiųsk aiškų savo adresą, tai prisiųsime vieną del pažiūrėjimo.

Rašyk Adresą tokį

"AMERIKOS LIETUVIS",

15 Millbury Street,

Worcester, Mass.

KĄ TIK IŠEJO IŠ SPAUDOS NAUJOS KNYGELĖS.

1) "ABEČLĖ" Arba, Tau mielasis vaikelai pirmautiniai Skaitymėliai. Ši knygtė labai pritaikyta pradinių mokyk- lų vaikams, tai trumpi, lengvi žodžiai ir sakiniai, ir kitoki skaitymėliai, taikintas pradžiamokslams. Kaina 5c., imant (100) vieną šimtą, tik \$2.50 už šimtą, 24 pus- lapų ir su viršeliu.

2) "VAKARO VALANDELĖS" Jaunimui ir suaug- siems pasilinksminimui, ir vakarų puošimui rinkinėlis.

Surinkta: Deklamacijos, Eilės, Dainelės, Monologai, Dialogai, Komedijos, Teatrėliai, Farsos, Juokeliai, Mjslis, Patarlės, Zaislės ir tt. Ypač tinkanti, mūsų jauniems scenos, ir juokų mylėtojams. Medegos užtektinai ilgo viešo vakaro papuošimui.

Knygtelė turi 50 puslapių vidutinio didumo.

ŠI KNYGTĖ KAINUOJA TIK 20c.

Bet, imant nemažiau kaip už \$2.00 nuleidžiame per pu- sę, ir krasos siuntimą apmokame. Taip-pat pridėdam vieną egzempliorių gaidų, su meliodijomis tų dainelių.

Kiekvienas šią knygtę nusipirkęs, pripažįs kad ji tų pinigų yra verta, ir skaitydamas ras daug suraminančių nekalčių juokų.

Knygtę pritaikinta nekaltam doram mūsų jaunimui pažaisiti.

3) Dvi komediji. Vienoje knygtėje. 1) "NEUZMO- KĖJES PABĖGO" ir "MAT KO REIKS" kaina 8c.

Šie visi veikalėliai, netik ką tinka lošti suaugusiems, bet labai atsakanti mokyklų vaikams.

Tos visos knygtės galima gauti pas:

J. V. KOVAS,

21 CONGRESS AVE., :: :: :: WATERBURY, CONN.

(Taip-pat ir kituose knygynuose.)

Jei esi nuliudęs, - "Eži" - Skaityk.

JEI PATS SUGELI I - "EŽI" - RAŠYK.

NORI SVEIKO JUOKO? - PRIE - "EŽIO" EIK.

PAŽINK PIRMA - "EŽI" - IR TUOKART PEIK.

"EŽYS" mėnesinis juokų laikraštis, bado lygiai ame- rikiečius, lygiai Britanijos lietuvius. Atsiųsk adresą ir gausi pasižiūrėjimui numerį dykai, o kai pamatysi - tai visad "Eži" skaitysi. Kaina metams 75 centai, pusmečiui 40 centų. Pinigai siunčiami money orderiais.

Adresas: "Ežys"

213 STATION ROAD, DYKEHEAD, SHOTTS, SCOTLAND.

Nebuk be gero Katalikiško laikraščio.

Užsirašik sau ar savo pažįstamie- ms Lietuvoj bei Amerikoje "Išėivių Draugą"

KURS 1915 METAIS EIS KAS SAVAITĖ PADIDINTAS IR PADAILINTAS, TALPINS:

1. Vėliausias žinias iš karės.
2. "Seno darbininko atminimas" užvadintas "Svieto pe- rėjūnas" (trankinasis po Vokietiją, Luxemburgą ir Daniją).
3. Kun. Norbuto kelionę į Lietuvą, užvardintą "Is škotijos į Lietuvą ant motocikletkos."
4. "Škotijos Lietuviai" II Lanarkshire, III Linlithgowshire, IV Midlothian, V Dundee ir tt.
5. "Lietuviai Anglijoje."
6. Korespondencijas.
7. Peržvalgos ir margumynai ras sau vietą.
8. Dainas, paveikslėlius, straipsnius.

Tariant trumpiaus, pasistengs tapti vienu iš įvairiausių ir skaitymų vertiausių laikraščių.

Kaina laikraščio Britanijoje, Lietuvoje, Amerikoje; me- tams 8 šilingai (2 dol.), pusmečiui 4 šilingai (1 dol.), Ad- resas:

Rev. Jos. Norbut,

MOSSEND, LANARKSHIRE,

SCOTLAND.

Skaityk "šviesa"

DU-KART MĖNESINIS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS.

JEI RŪPI BLAIVYBĖ.

JEI NORI PAGERINT SAVO BŪVĮ.

JEI TROKŠTI TAMSUMOJE ŠVIESOS,

SKAITYK "ŠVIESĄ."

KAINA, METAMS 50c.; UŽ RUBEŽIO 75c.

PAVIENIS NUMERIS 5c.

Adresas: "šviesa"

46 CONGRESS AVE.,

WATERBURY, CONN.

UŽSISAKYKITE RIMTĄ MĖNRAŠTĮ.

"Pažanga"

"PAŽANGA" yra mėnraštis ir skiriama prasi- lavinusiems lietuviams ir apsiškaičiusiems darbi- ninkams.

"PAŽANGA" sutraukė prie savęs gabiausių Amerikos ir Europos lietuvių rašytojus ir pripildo- ma, todėl, originaliais raštais.

"PAŽANGOJ" gvildinama aktualiai lietuvių tautos klausimai.

"PAŽANGOJ" rasi dailiosios literatūros, nes jai bendradarbiauja talentingi Amerikos ir Europos literatai.

"PAŽANGA" pažymi įvairius pažangos apsi- reiškimus.

"PAŽANGA" nušviečia ir gvildena gyvenimo klausimus tautiškai-krikščioniškoje dvasioje.

Metinė prenumerata \$3.00, pusmetinė \$1.50, at- skiras numeris 25 c.

Adresas:

1800 W. 46 ST., :: CHICAGO, ILL.

Karė, mobilizacija...

Visi tautiečiai, jauni ir seni, vyrai ir moterų, mer- ginos ir vaikai, nei minutes neatidėiodami marš į mobili- zacijos punktus. Kuogreičiausia ruošimės į baisią, sunkią, ilgą karę. Sujungkime jėgas kariauti su baisiu, galingu, besirdžiū priešu, kurs baigia mus terioti. Baisius prie- šas pasalingu būdu įlindo mūsų širdyse, bado lygiai mu- siškius, kaip meitėlius. Nejučiomis bausis priešas pri- veis tarp mūsų visokių nuodingų vabalių, kirmėlių, žalėjų, bjaurių šliužių. Del to įsibriovusio priešo mūsų tarpan mūsų širdyse šėsti varguose, nedorybėse.

Todel apšaukiame jam karę, kuri gal truks dešimtme- čius, gal šimtmečius.

Kelkime kovos balsą nuo krašto iki krašto, didmies- čiuose miestuose, miesteliuose visose kolonijose. Pakelki- me balsą, sujuskiame, kad nuo mūsų balsų ir sujudimo sudrėbtų žemė, suvirpėtų oras ir kad nuo to sugriūtų paskutinės didžiausiojo priešo tvirtovės ir drutvietės.

Visokios informacijos, nurodymai, instrukcijos kari- niame muštre, strategikoj, ginklų, amunicijos, provizijos, kreiptis į generalo štabo buveinę.

Nuolatinės instrukcijos leidžiamos kas mėnuo. Per metus atsieina tik 50c. Generališko štabo adresas:

"Tautos Rytas"

Rev. J. Valaitis.

28 CHERRY STREET, :: :: SHAMOKIN, PA.

Pažink Tikybos ir Doros Dėsnius.

Žinok, kad nuo amžių lietuviai buvo maldingi žmonės. Didžiuna lietuvių ir Amerike tebėra to- kiais. Tie tai geri tautiečiai privalo žinoti, jog jiemis yra leidžiamas laikraštis vardu "TIKYBA IR DORA." Kiekvienoj maldingoj katalikiškoj šeimy- noj privalo rasti tasai laikraštis.

"TIKYBA IR DORA" aiškina tikėjimo ir do- ros klausimus, atremia atskalūnų prikašiojimus ir užsipuldinėjimus ant katalikų Bažnyčios, deda gražių apysakėlių.

"TIKYBA IR DORA" rūpinasi žmogaus sielos lavinimu ir jos tobulinimu.

Užsisakyk tą gerą laikraštį, o jis lankysis pas tave du kartus mėnesyje. Kainuoja metams tik 75 c.

Jei "TIKYBOS IR DOROS" dar nematei, tai rašyk ir paduok savo adresą o vieną numerį gausi dykai.

Adresas:

1644 WABANSIA AVE. :: :: CHICAGO, ILL.

Jeį trokšti apšvietos

ir sveiko maisto savo protui, tai skaityk dvasivaitinį iliustruotą jaunimo laikraštį

"Vyti."

"VYTIS" yra vienatinis ir pirmutinis jaunimo laikraštis Amerikoje.

"VYTYJE" telpa geriausi raštai mūsų jaunų rašytojų, literatų ir studentų.

"VYTYJE" rasi žinučių iš Amerikos bei Lietuvos jau- nuomenės gyvenimo.

"VYTIS" leidžiamas tautiškai-katalikiškoje dvasioje.

"VYTI" leidžia Lietuvos "Vyčių" jaunimo organizacija. Metams "Vytis" kainuoja \$1.50, pusmečiui 75c. L. Vyčių organizacijos nariams "Vytis" siunčiamas už mėnesi- nes mokestis.

Prisiųsk savo antrašą ir už 2c. krasos ženkleį, o vieną numerį pažiūrėjimui prisiųsime veltui.

Visais reikalais kreipkities šiuo antrašu:

"Vytis,"

731 West 18-th str., Chicago, Ill.

"Draugas" - Nesugriaunama Tvirtovė.

Sako, kad šioje gadynėje nesą nesudaužomų, neišgriaunamų tvirtovių. Netiesa.

Jau daug metų, kai socialistai ir laisvamaniai sujungtomis spėkomis atkakliausia bombarduoja ir antpuldinėja Amerikos lietuvių katalikų tvirtovę "DRAUGĄ." Ta tvirtovė netik kad atsilaukė, netik kad nubloškino visus priešų smugius ir ant- puolius, bet dar išleido savo spėkų statyti tvirto- ves kitur, kur priešininkai yra įsigalėję.

Todel ypatinga yra ta tvirtovė, indomus tas laikraštis "DRAUGAS." Jo spėkos yra šauniai sumobilizuotos. Stok išvermingųjų, nepergali- mųjų pusėn, užsiprenumeruok "DRAUGĄ."

Metams \$2.00, pusmečiui \$1.00.

Adresas:

"Draugas" Publ. Co.

1800 W. 46 ST., :: :: CHICAGO, ILL

Juokų, pašapos, pajuokos Laikraštis

"Žvirblis"

Nuo spalio mėnesio 1915 m. eina naujas vienatinis visoj Amerikoje juokų ir satyros mėnesinis laikraštis vardu:

"ŽVIRBLIS," kurs visiems lietuviams didžiai reikalingas ir labai naudingas. Už ištisus metus prekuiuoja tik vienas dol. Reikalingi agentai, kurie nuo kiekvieno dolerio gaus 25 centus, o už kožną šimtą surastų prenumeratorių (me- tinių) gaus dovanų dar (po 5 dol.). Jeigu norite naudingai praleisti liuosą laiką ir širdingai pasijuokti, tuojan pa- kvieskite į savo namus "ŽVIRBLI."

Leidėja Ona Janušytė,

Bax 576 :: :: Forest City, Pa.

Broliai darbininkai!

Skaitykite ir platinkite katalikišką savaitraštį

"Žvaigždė"

"ŽVAIGŽDĖ" yra seniausias lietuvių katalikų laikraštis, 16 pusl. didumo suteikia įvairių žinių iš Amerikos ir viso pasaulio gyvenimo.

METAMS ATSIENA TIK \$2.00.

Korespondencijas ir pinigus siųskite šiuo adresu:

"ŽVAIGŽDĖ"

3654 RICHMOND ST., :: :: PHILADELPHIA, PA.

